

ક્રીડા
રૌશનમીયાં સૌદાગર
ઔર
શમસુ દદા.

ઉરદુ ખ્યાન ગુજરાતી હરફોમે.

છપાનેવાલા

શા. પ્રેમચંદ હઠીસંઘ ચોપડીઓ વેચનાર
૬૦ ફતાશાની પોળ--અમદાવાદ.

AHMEDABAD.

ઝેન વિદ્યાવિગ્રય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ તથા

રાજનગર ટાઇપ: ફાઉન્ડરી પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ.

આવૃત્તિ ૧ લી.

પ્રત ૧૦૦૦.

સંવત ૧૯૧૨--સને ૧૯૦૬.

કીંમત ચાર આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૭૩૫

૬૩૬૮:૨ ૨૬૮

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૭૩૫

વર્ષ

પુસ્તકનું નામ જોશન મિયાં સૌરાષ્ટ્ર

વિષય ૬૩૬૮:૨ ૨૬૮

કીસ્સા

રૌશનમીયાં સૌદાગર ઔર રામસુ દદા.

અવ્વલ ખુદાકો યાદ કર
પોહયે મદદ હર વક્તમેં
રખકા કરમ રખકા ફઝલ
આમીન કર બખ્શે ખુદા
રખને લાખેં કુદરતાં
તાકત નહીં ઇન્સાનકો
સખ કુદરતોંકે દરમ્યાં
મહબુબ રખીલ આલમી
અહમદ નખીકે તુરસે
આદમસે લે મહેદી તલક
હઝરત નખી મહબુબ પર
ઉનકે ખલીફ ચાર હયે
ઉસમાં અલી શમ્સો-કમર
રેહવે શઆફતકો ખડે
ફીર હંચે ઇમામે રહતુમા
ઉનસે જહાં રૌશન હુવા
ફીરઆલ ઔર અસહાબ કુલ
હુજે દરદાં ઔર સલામ
ફીર હંચે ઇમામ આઝમયકીં
હોવે મદદ સખકો યકીં
યે નામ જખ કાગોં સુનો
પકડો વસીલા બે અદદ
દુન્યાકી ગફીલત છોડકર
આગે હીકાયત ફીર કહું

બઅદલ કહું ફીર કુછકલામ
બેશક યકીં હયે પાક નામ.
માંગો તુમહી હર રૌઝાશખ
બેશક યકીં હયે પાક રખ.
ઝાહેર કયા દરદો જહાં,
જો લીખ સકે રખકા બયાં.
ઝાહેર નખી રખને કીઅ,
બેશક યકીં રૂતબે દીઅ.
દોનો—જહાં રૌશન કયા,
કયા રૂતબઅ આલા દયા.
લેજો દરદાં તુમ સુદામ,
સીદદીક ઉમર આદીલહેતામ.
ચારોં ખલીફા મોઅતખર,
અય દોસ્તાં રૌઝે હશર.
હઝરત હસન હઝરત હુસેન,
વે હંચે નખીકે તુર ઐન.
ઔર પીર મોહયુદ્દીન હંચે,
કયા સખ મુખારક નામ હંચે.
ઉનકા હુકમ જારી રખો,
અય દોસ્તાં અમીં કહો
લેજો દરદાં બેઅદદ.
મહશર મને પોહંચે મદદ,
કુછ તોશઅ ઉકયા કરો.
યે સુનકે તુમ તોખા કરો.

આગાઝ દાસ્તાં. ૫

પુરખ શહેરકે દરખાં
 ઉસકા ઇસમ રૌશનમીયાં
 માં બાપ છોટા છોડકર
 માં બાપકે ગુઝરે પીછે
 બીબી ઉમરમેં થી બડી
 બીબી જવાની તૌરમેં
 બીબી કરે તૌરયા ચરીત
 રૌશનમીયાં દાંતમે સમજ
 રૌશનમીયાંસે પસ ગીબત
 ઉસકે હુકમમેં સર ધરે
 મઅશુક આશક મીલગયે
 કયા બેવફા હયે આસ્તાં
 ઇત આસ્તાંકે મકરસે
 રૌશન મીયાંકો છોડકર
 રૌશન મીયાંકો એક દીન
 જાયો તીજારતકો તુમહી
 રૌશન મીયાં સય માનકર
 થા માલોઝરખીસયાર બહોત
 ચાકર નકર અમઆમ સખ
 બીબીને આવીંદકો કહા
 તૌરયા ચરીત તુમલીખરખો
 રૌશન મીયાંને લીખ રખે
 બીબીને ખુબ દીલમને
 સારી ઉમર યે દર બદર
 રૌશન મીયાંકો ભેજકર
 કયા બેવફા હયે સર બસર
 પુરખ શહેરકો છોડકર
 ઉસકો હકીકત ફીર કહુ
 દેવલ શહેર રૌશન મીયાં
 દેવલ શહેરકે લોગ સખ
 રૌશન મીયાં કેહને લગે
 ફીર સાહોકાર બોલે સુખત
 ઝર માલ સખ ઉતકો દીયા
 પાયા નફા બીમયાર બહોત

એક ખુબ સોદાગર અથા,
 ઓર ઉમરમેં છોટા અથા.
 નહાનપનમેં ઉસક મરગએ,
 બીબી મીયાં રહેને લગે.
 રૌશન મીયાં છોટે નહતે,
 ખાતીરમેં ઉતકો ના ગીતે.
 ખાવીંદસતી હર રોઝોશખ,
 કેહતે કે કયા હયે બેઅદબ.
 એક દારત થાહ બસીજવાન
 અયસાવો થા દીલખતોખત,
 રૌશન મીયાંકો નહો ખમર,
 ફીર કહુ હકીકત સર બસર.
 રૌશન દારા હએ યકી,
 હખશી ઉપર લાઇ યકી.
 કેહને લગી ચુકર કલામ,
 બેકાંગે કબતક તુમ મુદામ.
 સામાન સખ કરને લગે,
 જે કુછ લીયા જે લે સકે.
 રૌશન મીયાંને કર જમેં
 એકચીઝઅખ લીખલોતુમહે.
 યે ચોઝ લાવો ઘુંડકર,
 પન નહોં સમજતેહયેં મકર.
 એક ચીઝ નહોં ઇસકો મીલે,
 યે ઘુંડતા વહાંહી મરે.
 આપી રહેં દાયમ ખુશી,
 દખો જે ઉસકી બેકસી.
 રૌશન મીયાં ગયે આરશહેર,
 એક શહેર હયે દેવલ મહેર.
 ચાહયેસો તખ ખુશવકનહો,
 પુછે કે કયા તુમ લાએ હો?
 મયે લાલ હારિ માયાં
 યે સખ જે હમકો દો મીયાં
 રૌશન મીયાંને ઝુદતર,
 દીલ ખુશહુવા અંદર જગર.

ફારીંગ હુએ બેપારસે
રૌશન મીયાં કેહને લગે,
કોઇ શખસ ફીર બોલા સુખન
તીરયા ચરીત કયા ચીઝ હયે
બાઝાર ગલ્યોંમે ફીરે
તીરયા ચરીત તુમ પાસહયે?
રૌશનમીયાં બોલા સખન
મોલતી નહીં ઇસ શહેરમે
એક શખસને ચુકરે કહા
તુમ જાવો અખ ઉસકે ઘરે
રૌશન મીયાં ખુશવકત હો
પુછી દદા શમશુમીયાં
બોલે સુખન રૌશન મીયા
તીરયા ચરીત મોલતા નહીં
બોલી દદા ફીરે ચે સુખન
મેરા ઇનમ રૌશન મીયાં
કોસને મંગાયા હયે ચરીત
ઘરકે અખલેને હુએ કહા
વાકીફ હુઈ અહવાલસે
બોલી ઝખાંશે ફીરે સુખન
રૌશન મીયાં બોલા સુખન
ફીરે વો દદા કેહને લગી
ચે દા બરસકે કોલપર
જાકર નફર સખકો કહે
રૌશન મીયાં રેહને લગે
અખ ચે નફર કરતી હયે કયા
શમસુ દદા એક ખત લીખી
દેવલ શહેરકે શાહકો
દેવલ શહેરકા પાદશા
તખરેઝ શાહકો ખત લીખી
દર ખીદમતે બાબા મોઆ
ખીદમતમે નહીં પોહયા ગુલામ
ઇસ તૌરસે ચે ખત લીખા
અઝ જનાબે કમતર પીસર

રૌશન મીયાં અય દોસ્તાં
તીરયા ચરીત નોલતા હુએયહાં
ધુડા કહાં તુમ શહેરમે,
વાકીફ નહીં હમ ઉસમને.
રૌશન મીયાં યું પુછતે.
તખ સખ કહે નહીં ખુજતે
ચે ચીઝ કયા હુએ મોઅતખ
પત મયે જો લુગા સરખસર
એક હયે દદા શમસુ યહા,
શાયદ મીલે તુમકો, વહાં.
દોડે દદા શમસુકે ઘર,
કયું આયે હો તુમચલ ઇધિ?
હમ આંચે હુઅ યક કામકે.
કોઇ જાનતા નહીં નામકો
કહો કયા તુમહારા નામ હયે?
કહો કયા ચરીતસે કામ હયે?
તુમ પાસ અય સીરી સુખન?
બોલે ઝખાંસે ચે સુખન.
શમસુ દદા અય દોસ્તાં,
કયસા ચરીત ચહીએ મીયાં?
બેહતરસે બેહતર દા મુજે,
મંએ દા બરસમેં હું તુજે,
રૌશન મીયાં રાઝી હુએ,
બાબીને કયા હાલે કુઅ.
શમશુ દદાકે ઘર મને,
અય દોસ્તાં દેખો તુમેં.
આયે સૌ બેકી એકલી,
દેખો કરે કયું બેકેલી.
ઉસકા ઇસમ તખરેઝ હુએ,
શમસુ દદા કયા તેઝ હુએ.
તુમ સાહેબે મેહરબાન હો.
મુજ રહકે દીલ જાન હો.
અય દોસ્તાં તુમ જાનયો,
રૌશન મીયાં તુમ ખુજવો

આદાબ તસલીમાત કર
ફીર એક અરઝ હયે તુમસતી
શમસુ દદા તુમ શહેરકી
નહનપનસે મુજકો દુખ પડા
માં બાપ મેરે મરગએ
શમસુ દદાને મુજ સતી
શમસુ દદા બીબી મેરી
બીબી કરઝમેં લે ગધ
મ'એને તુમનકો ખત લીખા
બીબી મેરી તુમ રાખયો
બીબી ભીઆકે સર ઉપર
તુમ રાખયો બીબીકે તઘ
શમસુ અગર માંગે કહા
એક અરસતક મુજકો તુમહી
પુરબ શહેર મેરા વતન
થોડા લીખા ઇસ બહોત કર
કર કર મોહર ઉસ નામ પર
અબ ફીર હકીકત તુમ મુનો
શમસુ દદાને ફીર કરી
બેસર પેહનાઇ નાકમેં
કાજલ કયા દા નેનમેં
મોતી પીરોએ બાલમેં
ચુડયાં આર પોહ'ચ્યાં
માલા ગલી ચ'પાકલી
પાયલ આર બીછવે ઝાંજરે
અયસી ખતી ચે નાઝની
જોડા પેહનાયા ઝરઝરી
જુ' ચાંદ પુનમકા હીસે
ઇસ શાનસે તૈયાર કર
રૌશન મીઆં અપના ઇસમ
કોઇ પુછે તુમકો આનકર
તબ તુમ કહો રૌશન કુંવર
શમસુ દદા રૌશન કુંવર
દાનોંકે હીલ ચસ એક હ'એ

ફીર બ'દગી કરના કુબુલ,
તુમ ફીર ઉસે કરના કુબુલ.
ઉસકા કરઝ હયે મુજ ઉપર,
તુમ જલ્દ લો મેરી ખબર.
આર મ'એ પડા હુ' એકેલા
અયસા કયા હ'એ ઝલઝલા.
લેગઇ હયે અબ આપસકે ઘર,
ચે સખ ચરોત દેખો મગર
ઇસ વારતે અચ પાદશાહ,
શમસુ દદા હ'એ બેવકા.
બાબા મીયાં હો તુમ ચકી,
શમસુ દદાંપર નહી ચકી
એક રૂપચે તુમ દીજયો,
ખીદમતમેં અપને લીજયો.
દરજન પુરમેં હુ' અથા,
તુમ બુજયો અચ પાદશા.
ખટ લીખ ચુકી અચ દોસ્તાં.
દેખો મકરકી આરતાં,
રૌશન મીયાંકો અસતરી,
હાથ પાવકો મહેદી ભરી.
મીસ્સી લગાઇ ખુબતર,
આર ફુલ ગુદે સોસપર
આર આરસી અંગુઠીયાં.
આર કાન બીચ જો બાદયાં
રૌશન મીયાંકે પાંવમેં
કોઇ શાન નહીં ઉનં શાંવમેં.
શમસુ દદાને બે એદલ,
શરમાએ હુરાં ઉશ અગલ,
શમસુને ફીર ચુકર કહા,
તુમ રાખયો દીલમેં છુપા.
બીબી કહો કયા નામ હયે,
ચે ખુશ હમારા નામ હયે,
દાનોં હુએ એકદીલ ચકી,
કુછ ઝીઆદા તર નહીં કમી.

ફીરકર દદા બોલી મુખન
તુમકો દીખાડે મયે ચરીત
મુખપાલમે અસવારકર
આપીં સો બેઠા બેલપર
ખીદમતમે લે ગયો લોડયાં
કોઈ પુછતા યે કોન હએ
સોદાએગરકી અહેલ હએ
આએ ચલે દરખાએપર
દરખાન ફીર કહેને લગા
મુખપાલમે અસવાર કર
ફીરકર દદા બોલી મુખન
સોદાએગરકી અહેલ હએ
દરખાન ફીર બોલા મુખન
મયે તુજકોનાહીં અખજાનતા
તખ ફીર દદા ઉસ વકતમે
જા તુ કહા અખ શાહ કને
ફીર ખત દીયા વો રાખસકો
ખત લે ગયા વો ઝંઘર
આદાખ તસલોઆતકર
તખરેઝશાહ ખત બોલકર
ખતમે હકીકત જે લીખી
ફીર પાદશાહ કહેને લગા
શીરી જલીલ શાહકા વઝીર
રૈશન કુંવર બીબીકે તંઘ
શીરી જલીલ અસવાર હો
સદ હુરમતો તાઝીમસે
શીરી જલીલકો દખકર
પરવાનગી હયે યા નહીં
શીરી જલાલ બોલા મુખન
રૈશન કુંવરકો સાથ લે
શમસુને ફીર યુંકર કહા
ફીર મુજકો જો હોવ હુકમ
કઈ દખદખા હશમત સતી
શમસુ દદા રૈશન કુંવર

રૈશન કુંવર અખ તુમ ચલો
તુમકો ગમે વયસા જો લો.
રૈશન કુંવરકો લે ચલી,
શાહરત હુઘ ગલચોં ગલી.
સાથી ચલે અંદર રીકાખ,
તખ ફીર દદા દેતી જવાખ.
સખકો કહી શમસુ દદા,
દરખાનને ફીર કી સદા.
કહાંસે ચલી તુ આઘ હએ,
કીસકી તુ ખીખા લાઘ હએ.
પુરખ શાહરસે આઘ હું,
મયે અખ કરઝમે લાઘ હું.
પરવાનગી તેરી મંગી
મયે કુછ તેરા નહીં હું સગા.
એક શખસકો યુંકર કહા,
દરખાન ફીર મુખ હો રહા.
આપી લીખા જો ધરમને,
આયા સો જખ શાહકે કને.
ફીર ખત દીયા વો શાહકને,
લેજા શુકર દરગાહ મને.
ખુજા વો શાહ તાહકીક કર.
કરઝંદ મીલા મુજ ખુખતર
ઉસપર હુકમ શાહને કયા.
અખ લાઓતુમ સખ કેહદીયા
લશકરકો લે સામે ચલા.
રૈશન કુંવરકો આ મીલા,
શપસુને ફીર યુંકર કહા.
સાહેબ હમનકો કયા રઝા,
પરવાનગી હએ તુમ ચલો.
તખરેઝ શાહસે તુમ મીલો.
જહદી ચલો તુમ શાહકને,
યું આરઝ હએ દીલમને.
રૈશન કુંવરકો લે ચલ,
તખરેઝ શાહસે આ મીલ.

શમસુ દદાકો દેખકર
કોસકો તુ બીબો લામ હએ
તખ ફીર દદા બોલી સુખન
પુરખ શહેર ઇસકો વતન
ફીર પાદશાહ બોલે સુખન
આરત કરએ લે ગમ
ફીર પાદશાહકો મેરે
હર શહેરમેં સખ યુ' કહે
અખતક ન કાનોસે સુના
લેકીન હએ તેરે દીલમે કયા
ફીર દીલકો સમજકર રખા
બોલે ઝખાંસે ચે સુખન
હમ પાસ બીબકો ગમે
શમસુને ફીર યુ'કર કહા
જખ બાઝેગા ઇસકો મીઆં
આવે તો બીબો લે ચકુ
રાશન મીયાં આર હમ તુમેહે
બીબી કુંવર અસવારકર
બીબી કુંવરકો ફીર કહા
સખકે હયે ફુટે ચકી
બીબી કુંવર બોલી સુખન
આર્તીખાનખાનખુમ નહીં
બોલી દદા ફીરકર સુખન
ગાલખ રખો તદખારકો
ઇતના સુખન કેહકર ચલી
બીબી કુંવર કીસ હાલપર
તખરેઝશાહ રૌશન કુંવર
રૌશન કુંવરકો દેખકર
બેગમ કહી તખ શાહકો
રાઝી નહીં હમ ઇસ સતી
શમસુ દદા સખ શહેરકી
કયા મકર કુછ કરતે હો તુમ
ફીર પાદશાહ બોલે સુખન
મંચે જાનતા નહીં કુછ મકર

ફીર પાદશાહ બોલે કલામ,
લેકીન બતા ઉસકો તુ નામ.
બીબી કુંવર ઇસકો ઇસમ,
મંચે સચ કહુ'રખકી કસમ.
ચે જાન હમકો નહીં ગમે,
પોંદ'ચે ખખર હર સેહરમે.
તુકમાન લગતે ખાર કયા,
ક્યમી અજખ ઉલટી હયેરાહ.
અયસા લીયા ના કેહ કરએ,
બુજે ખુદા કયા હયે ગરએ
તખરેઝ શાહને ઉસ વકત,
બીબી કુંવર કયા નેકખખત.
તુ જા કહા તેરે ઘરોં,
ઝક ખરસમેં મંચે પગ ઘરોં.
તખતક રહો પહાં ઝેકલી,
તખ તુમકો હોવે બેકલી
ચદ રોઝમેં ફીર આર્તીમેં,
સુખપાલમેં હમ લે ચલે.
પહાચો ખુશીસે રાત દાન,
ચે સખ મકર મજા ન કંત
હયે હયે અકેલી કયું રહુ,
ફીર કહો હકીકત કીસ કહુ.
બીબી કરોના કુછ ફીકર,
દેખો નસીમા હએ કાધર.
શમસુ દદા આપસકે ધર
હો જાએગી દેખો મગર.
દાનો ચલે ફીર મહેલમેં
સખ ખુન ચરમે અહેલમેં.
હમ સખ ઉપર કયું લાએ હો
કયા કામ તમ ફૈલાએ હો.
ઉસ કનસે લી બીબી છટાં
મઅલુમ સખ હમકો હયેચહાં
હયે હયે ચે બેગમ કયા કહી
કયું દુખ ચે સર ઉપર સહી.

ફર પાદશાહ કેહને લિગા
ખાખીકા રાખે તમ તલગ
શીરી જલાલ થા જો વઝીર
રૌશન કુંવરકો મયે રખુ
ફર પાદશાહ કેહને લગા
લોકોન અહેલ હયે દુશમના
શીરી જલીલ ખોલા સુખન
દુખતર મેરી એક હયે વઝી
અપને જો લડકે સાત અખ
પુરા નહીં દેખી શીક્લ
ફર પાદશાહ ખોલા સુખન
દુખતરસે જાકર તુમ કહેા
શીરી જલીલ અસવારકર
શીરી જલીલ ખુશ વકત હો
શીરી જલીલ કેહને લગા
રૌશન કુંવરકો તુમ રખો
ઉસકો રખામંદ તુમ રખો
ફર પાદશાહકા હુએ હુકમ
દુખતરને ખાખીકા કહા
રૌશન કુંવરકે નામપર
જો સુખસે ખાલેગા હન્ક
જા શાહસે આદીર કરો
યે નેક ખાખીકા હુકમ
અલકે સચ્ચાહત હયે મુજે
રૌશન કુંવર ખોલી સુખન
ગુલશીન મેરા ઇસમ
ગુલશીરમનકો સોંપકર
રૌશન કુંવર ગુલશીરમન
દાનોં હુસનમેં માલ ગયે
થી એક સેહલી ખુખતર
ગુલશીરમન કેહને લગી
રૌશન કુંવર ગુલશીરમન
ખાનેકો આવે અમતાં

અયસાલી હયે કોઈ દીલજીગર
આવે વો જખ સૌદાગર,
ઉસને કો શાહસે ઇલેતેખ.
મજલીસમેં આકર વો કહા,
કીસ મહેલમેં રાખુ ઇસે.
કોઈ મારે તો પુછે કહેં
સાહેબ મકા એક હયે નરા
ઉસપર વઝી હયેગા મેરા.
દામાદ મેરા નમી કહા,
ખાખીકો વો અય પાદશા.
રૌશન કુંવર લે જાઓ તુમ,
રાહી રખો ગાયા કે હમ.
રૌશન કુંવરકો લે ચલા,
ખેટીસે ફીર આકર મીના,
ખેટીકે તમ યુકર કલામ,
હયે શાહના યુકર પ્યામ.
તો તુમ મુજે રાહી રખા.
જખતક આવે ઉસમા પ્યા,
ઇસ હુકમકો સગપર ધર.
દીલ જાન મયે કુરખાં કરેં
ફીલ ફીર મયે લાઉ ખજા
ખાદમત મને રાખો ખજા
લાઝીમ હયે મુજ રખનાફરજ
અખ ઝોર સંતી હયેકયાગરજ
અપતા પ્રસમ ઝાહાર કરો,
ફીર આપકા ઝાહેર કરો.
શીરી જલાલ ફીર ઉડ ચલા
દાનોંકા દીલ કયા આ મીલા
દાનોં હુસનમેં જો ખદલ,
શરખાંએ હુરાં ઉત અગલ
ઉસને સો આ ધુલવાએ હાથ
તમ સાથ ખાના મુજ નજાત
એકે ફરશપર દો જને,
કોઈ ગૈર નહ ઉસ વકતમેં.

ખાનેકો ખા ફારીગ હુએ
 ભેજા શુકર દરગાહમેં
 જખ વકત રાહત હુવા
 સારી હકીકત ફીર સુનો
 રૌશન કુંવર આરામમેં
 ખાખી કુંવર ફીર સોગામ
 ફીર વો શમચકી નતમે
 ગુલશીરમન બોલી સુખન
 ગુલશીરમન કેહને લગી
 સખકો ઇસનેહવહશી કયા
 ચે ઇશકમેં આયા ચલા
 ઇસકી સકલનો નેક હુએ
 કધ લીખ ફાર દીલમેં ચડી
 આર આહુ આહુકે દમભરી
 વો તો હુએ બસ આરામમેં
 વો સો રહા હુએ બે ખખર
 ગુલશીર મન કેહને લગી
 ચેતો ખીચારા હુએ નયા
 આખીર સભર ના હોસકા
 બોલી ઝખાંસે ચે સુખન
 રૌશન કુંવર ઉઠ બેચેઠકર
 ગુલ શીરમન કેહને લગી
 રૌશન કુંવર બોલી સુખન
 ગુલશીરમન કેહને લગી
 ઇસ ઉમ્મરમેં અયસા મકર
 તખરેઝશા શીરીં જલીલ
 યા જાદુગર હો તમ ચકીં
 બોલા સુખન હુ કેદમેં
 ગુલશીરમન બોલી સુખન
 યહાં હુએ નહી કોઇ દુસરા
 રૌશન મીયાં કરને લગા
 ગુલશીરમન મંચે સચ કહ
 પુરખ શહેર મેરા વતન
 મેરા ઇસમ રૌશન મીયાં

રૌશન કુંવર ગુલશીરમન,
 હમકો રખા અમનો અમન
 સોએ સો દાનોં સેજપર.
 અખ ધીરખા હુએ આગપર
 ખીદમત કરે ગુલશીરમન;
 બેઠી રહી ગુલશીરમન.
 ઝાહીર જુરસા ઉસકા હુવા,
 એતો મરદ હુએગા મુવા
 યા ચે સીપાહી ઠગ ચકીં,
 ચે જાદુગર રહેગા ચકીં
 ચે કોઇ ઇસે ભેજા યહાં,
 કીસ શાનસે પોહચા યહાં
 ગુલશીરમનકે ઉસ ધકીં,
 કયસી ખની આકર ખડી
 આર ચે કરે યું વલવલા,
 આર ચે કરે યું ઝલઝલા
 ચે કામ નઇ નાદાનકા
 ચે કામ હુએ કોઇ રાંઠકા
 ગુલશીરમનકો ઉસ વકત,
 ઉઠ બેઠો અખ તુમનેક ખખત
 પાની કહા તમ દો મુજે,
 પાની પીલાઉં ના તુજે.
 કયા હુએ સખખ મુજકો કહો
 તમ ઠગ ચકીં હો ચુપ રહો.
 કીસને સીખાયા હુએ તમેં,
 ગાફીલ હુએ સારે હમેં.
 યા ચાર હો તમ સચ કહો,
 જયસા ગમેં વયસા કહો.
 દીલકી હકીકત તમ કહો;
 જો કુછ હોવે મુજકો કહો;
 અપની હકીકતકો અયા,
 બુજો તુમી અય જાનેજાં
 મંચે વહાંકા હું સોદાએગર
 બુજો તુમીં અય દીલ જાગર.

માદર પીદર મેરે નહી
બીબી ઉમરમે હૈ બંડી
મુજસે કયા ઉસને દગા
સામાન સખ તર્યારકર
ફીર ઉન મુજે ચુંકર કહા
તીરયા ચરીત મેં લીખ રખા
ઇસ શહેરમે આયા ચલા
ફીર મેં બુલાયક શખસકો
વો શખસ ફીર મુજ લે ચલા
આકર પડાથા બલમે
મેરે તરફસે ખત લીખા
ગુલશીરમન બોલો મુખન
શમસુને ખતમે ચું લીખા
ગુલશીરમન કેહને લગી
બીબી મેરી પુરખ શહેર
મુજકો બનાકર ઇસ્તરી
તખરેઝશાહ શીરી જલીલ
રોશન કુંવરકો તુમ રખો
શીરી જલીલ અસવારકર
આકર પડા મેં કેદ અખ
તીરયા બરીત યે જાનતા
અખ તુમ મુજે કેહતે તો ઠીક
તુમ જાદુગર મુજકો કહો
રોવે લગા ફારે પહી
રોશન મીયાં રો રો કહો
તેરા વસીલાં હૈ મુજે
ઇસમે ઇશારા હૈ બડા
રખકો જીવે બુખ હહી
ઉસકી ગરીબી દખકર
બીદમતમે તુમ મુજકો રખો
તુમ હમઅપનજયસે એક હૈ
ફીર મુજકો ધોયા હાથસે
અખ બાપ મેરા છોડકર
ગુલશીરમન ખુશ કહો કહી

બીબી મીયાં મે દોજને,
જોડા સો કહો કચુંકર બને.
આખીરકો મુજ લેખ સફર,
મે લે ચલા ચાકર નફર,
લાવો ચરીત ખાતીર મેરે,
એક રૂક્યા બેહતર લે કરે.
બેપાર ફીર કરને લગા,
તીરયા ચરીત ઉસકન મગા.
આયા દદા શમસુકે ધર,
ભાગું કહાં મેં અખ કીધર.
તખરેઝશાહકો કર મકર,
તકસીર મેરી કયા જાગર.
બીબીતો મેરે તુમ રખો,
કયા મરગકી લગન ચખો.
ફીર કયા મકર ઝાહીર કયા
ફીર હાથ શાહ પકડા દયા.
દોનાને મીલ કીતી ફીકર
હૈ દોસ્ત તુ મેરા જાગર.
લાયા તુમહારે અખ ધર,
યા તુમ જાણ્યો યા ખર.
હરગીઝન પડતા ઇસ મને,
કુછ ચંહાંસે હજો મેરેકને.
મેં કુછ ન જાતું યા ઇલાહ,
યારમ જુમલકા કર ભલા.
યારખ રખે તુ આખર,
તુજસા નહીં કોઇ ગુર.
બુજો તુમી અય દોસ્તાં,
હક ફીર દીખાવે અમતાં.
કદમે ઉપર આકર પહી,
ફરમાઓ મુજકો ચાકરી.
મહેબુબ મન મત તુમ કુટો,
અખ દમ શુકરકો તુમ ભરો.
તુમકો ગયા જો ધરમને
અખ મુજકો નઈ આખાકીને.

તખરેઝશાહકે હુકમસે
 મત ખોદ કુછ દીલમે કરે
 આશક સો ફીર કેહને લગા
 સરપર તેરે હૈયા મરદ
 મઅશુક ફીર બોલી મુખન
 મુજકો ખુદાકી હુએ કસમ
 મઅશુક આશક હોલકર
 રોશન મીયાં બોલા મુખન
 રોશન મીયાં ગુલશીરમન
 ગુલશીરમન કેહને લગી
 કીતક મુદત મુજરે પીછે
 રોશન મીયાં ગુલશીરમન
 ગુલશીરમનકે મરદકા
 ઉસકી હકીકત ફીર કહું
 ગુલફીશીર આકર મીલા
 ફીર પાદશાહ કેહને લગા
 ગુલફીલશીર ચુંકર કહા
 ફીર બાદશાહ કેહને લગા
 એક પાદશાહ શીરી જલીલ
 તીનો સો બેઠે એક મકા
 બે કુછ સફરકા હાલ સખ
 ગુલફીલશીર ઉસ વકતમે
 ફીર પાદશાહ કેહને લગા
 રોશન કુવરકો કહાં રખું
 ગુલશીરશીર કેહને લગા
 શીરી જલીલ બોલા મુખન
 ફીર બાદશાહ કેહને લગા
 ઉસકો અકેલી જોડકર
 ગુલફીલ ફીર કેહને લગા
 ઇસકો અકેલી નધ રખું
 ખાતીર તુમહારી હુએ મુજે
 ખુજે મોહાખ્યાં ફીરકર
 તખરેઝશાહ ખુશવકત હો
 લાયક હો તુમ હરકામમે

તુમ તો રહે મેરે મહેલ,
 અખ તુમ રખોડરમુજઅહેલ
 મઅશુક મએ કચુંકર મીલું
 મએ દુખ મને ફીરકર ચલું.
 નાહક કલક મુજપર અહા.
 ઉસપર નહી કુછબીલ મેરા.
 પકડે વસીલા હક ચકી,
 ખુશરખ તુ અચલકદીલમની
 દાનો ઇશકમે ખુશ રહે,
 દખો ચરીત ઇસકો કહે;
 આયા સો ફીર ઉસ્કા મરદ,
 પસ ઇશકમે હોગએ સરદ.
 યા નામ ઉસ ગુલફીલ શીર.
 તખરેઝશાહકે દો વઝીર.
 ફીર શાહસે ઉસ વકતમે,
 તુમ આએ અખ છે ખરસમે
 હું શાહ મન અમનોઅમન.
 ખીલવતમે બેઠે તીન દીન.
 આર તીસરા ગુલફીલશીર,
 કોઈગૈર નધ ઉસજગઅમીર.
 ફીર શાહસે ઝાહીર કયા,
 બે કુછ અથા સો કેહ દીયા
 અપને વઝીરોસે કલામ,
 બાલે સો શાહ ફીર નેક નામ
 રોશનકુવર ફીર કોન હુએ,
 સોદાએગરકો અહલ હુએ.
 ખીદમતમે હુએ બીખીતેરી,
 કચું આકરે ખીદમત તેરી.
 કુછ ફીકર દીલપર મત રખો,
 મત ગમકા દરયા તુમ ચખો,
 બોલા મુખન અચજહાંપનહ,
 કયાં યે સખખ નાદીર બના.
 કેહને લગા સદ આફરા
 દાનો મેરેહો દીલખરી

ફીર પાકશાહહ લે રજા
 અમ દીલ લગાકર તુમ મુનો
 બીબીને તમ ખુશ વક્ત હો
 ઉમ્મદ હુએ દીલમેં યકી
 ગુલફીલ ફીર કેહને લગા
 રૌશન કુવર વો બહેનકો
 ખાવીદને ફીર દી થી રજા
 બીબી ચલી ખુશ વક્ત હો
 ગુલશીરમન આકર ખડી
 રૌશન મીયાંકો કુજતેં
 રૌશન મીયાં દરને લગા
 ગુલશીરમન બોલો મુખન
 ગુલફીલકે આને સતી
 ગુલશીરમન કેહને લગી
 ગુલફીલકી દહશત સતી
 ગુલશીરમન રો રો કહે
 ગુલફીલકે આને સતી
 ગુલશીરમન રો રો કહે
 ગુલફીલકે આને સતી
 ગુલશીરમન રો રો કહે
 ગુલફીલકે આને સતી
 ગુલશીરમન રો રો કહે
 ગુલફીલકે આને સતી
 ગુલશીરમન રો રો કહે
 ગુલફીલકે આને સતી
 ગુલશીરમન રો રો કહે
 ગુલફીલકે આને સતી
 મઅશુકમન રો રો કહે
 મઅશુકમન રો રો કહે
 ખીદમતમને મઅ હું ખડી

ગુલફીલ ફીર આયા મહેલ
 ફીર કુલમ કયા કરતી અહેલ
 ઉતકો ઉતારી મહેલસે.
 ખુશયાં કર્યા અહિંસે
 બીબીકે તથા મુકર કલાન.
 બકર કહો મેરા સલામ.
 બીબીકે તથા અય દોરતાં
 અબ કયા ફીર હુએ ફીલખીયાં
 રૌશન મીયાંકે પાસ આ,
 દુખી અલી બાલે સા કયા
 ગુલશીરમનકે ચરદાર.
 આશક મરગા કરદાર
 રૌશન મીયાંકે તથા અલી
 બાબી મેરી બાલી પડી
 રૌશન મીયાં હોગએ ખર
 મુજકો મરદસે તથા નર
 રૌશન મીયાં હોગએ ગમ
 તુજબાન નકોલ મુજે ભરમ
 રૌશન મીયાં હોગએ કરદ,
 હૈ હૈ અયસા તથા કોઈ મરદ
 રૌશન મીયા હોગએ કરદ
 હુએ હુએ હુએ તુમ કલ ઉતાર
 રૌશન મીયાં બેહદ હુડા
 અય ફીલ તેરા હો ખુરા
 રૌશન મીયાં હોગએ નરમ
 આશક તુજે કયા હુએ શરમ
 રૌશન મીયાં બેકલ હુવા,
 યે ફીલ વહાં કયું ના મુના.
 આશક પરેશાં હાલ હુએ,
 કસ ફીલકા જબલ હુએ.
 આશકને અન પાની તબ,
 અબ તેર ઘર મુજકો લીગ.
 અંખ્યાં કરા તુ બાલ લે,
 તુ મુખસતી હુડ બોલલે.

મુજ દરદી કરે રો રો કહે
 તુ બોલે અમ હુશયાર હો
 રોશન મોયાં હુશયાર હો
 મુજકો અકેલા છોડકર
 ગુલફીલ હમારે રીઝકમે
 તુ ન હમ અપનઅમ એકહુએ
 હમ કહો તો મારૂં ઝહેર દે
 ઇસ દોસ્તીકે વાસ્તે
 હમ કહો તો રાખુ કંદમ
 ઇસ દોસ્તીકે વાસ્તે
 હમ કહો તો ફાંસી હું ઉસે
 ઇસ દોસ્તીકે વાસ્તે
 હમ કહો તો ઝાડું સીમકો
 ઇસ દોસ્તીકે વાસ્તે
 હમ કહો તો ડાહું આગમે
 ઇસ દોસ્તીકે વાસ્તે
 હમ કહો તો ફીલ આગલરખુ
 ઇસ દોસ્તીકે વાસ્તે
 હમ કહો તો ફીલ આગલ રખુ
 ઇસ દોસ્તીકે વાસ્તે
 યે દરદ સખ ઝાહીર કીએ
 બોલો મુખન મહેમુખમન
 આશક કહો મહેમુખમન
 મેરી તુમહારી અખ શરમ
 મેરા હુકમ તુમપર નહી
 તલવાર દોઝાર અ્યાન એક
 યા ફીલકો છતા રખો
 ફરખાન હું તુજ નામપર
 ગુલશીરમન ગુસ્સા હુઈ
 ક્યા ઈસ્કે હુએ જાતે જાલા
 યે ઈસ્કે હુએ સખરો નીરા
 ગુલફીલપર અયસા કર
 જખ વાત રાહતકા હુવા
 ગુલશીરમન જાકર ખડી

મુજ દરદી કરે તુ દવા
 તુજ સંગ રેહના મુજ રવા
 કેહને લગાઅય દીલ છગર
 તુમ હોગએ અખ બે ફીકર
 આકર પડા તુમ ક્યા કરો.
 મહેમુખમન તુમ મત કુડો,
 તુમ કહો તો મારૂં સેરકર,
 ગુલફીલપર ક્યા હુએ નઝર
 યા કહે તો રાખુ આકારજકડ
 ગુલફીલપર ક્યા હુએ નઝર.
 યા કહો ડાહું ખીચકર,
 ગુલફીલપર ક્યા હુએ નઝર
 વા કહોતો જા મારૂં ખજર,
 ગુલફીલપર ક્યા હુએ નઝર
 યા કહો તો મારૂં તાક કર,
 ગુલફીલપર ક્યા હુએ નઝર
 યા ઉસકો ડાલે ચીરકર,
 ગુલફીલપર ક્યા હુએ નઝર
 યા ઉસકો ડાલે ચીરકર,
 ગુલફીલપર ક્યા હુએ નઝર,
 જો ચાહે સો જારી કરૂં,
 તુમ હુકમ પર એ શરધરૂં
 મએ કુછ ન જાતું ઇસ મને
 રાખે ખુદા ઇસ મહેલમે.
 હેગા હુકમ તુમ મુજસહી.
 યે બાત હમ આખીરકહી.
 યા મુજ રખો મઅશુકમન
 જલ્દી કરો શીરી દહન
 આપી દ ઉપર અય દોસ્તાં
 હક મકરસે દેવે અમા.
 મસકો મેહર નહી કોમકી,
 મારે બોના નઈ સોઉગી.
 તખ રાત ગુઝરી એક પેહર,
 કુછ દીલમે નઈ ઉસકે મેહર.

ગુલફીલ સોયા જે ખખર
હય હય ખીચારા મરગંયા
રોશન મીયાંકે વાસ્તે
કયા દીલકે તઈ બેદીલ કયા
ઉસકો ખુદા જન્મત રખે
કયા કયા નસીબોમે લીખા
આપ્હી રૈનકે દરમીયાં
મઅશુક આશકને ઇસે
આશકકે તઈ કેહને લગી
ખાતીર તુમારે વાસ્તે
ધર ખાર સખ ઝાયા કયા
તકદીરમેં મુજ યું લીખા
અખ તુમ અપન હા એક હૈ
લેકીન હકીકત ફીર કહું
તુમકો નીકાલું મહેલસે
મઅશુક ફીર બોલી સુખન
શમસુ દદાકો જા કહો
ઝાહીર હકીકત સખ કરો
સારી હકીકત કેહ પીછે
જલદી તુમહી મુજ લે ચલો
સોદાઅગર મુજકો બના
ગુલશીરમનેને યું કહો
શમસુ દદાકો સાથ લે
ફીર બોલ્યો મહેબુબમન
તખ પાદશાહ બેજે ખુલા
રોશન કંવર ખીખીકે તઈ
હીકમતકા હૈયે ચે કાયદા
ફીરફર હકીકત તુમ સુનો
જખ રાત એક પીછલી પેહર
ગુલશીરમન રોશન મીયાં
ફીર એક દરીયા કર દયા
ગુલશીરમન બોલી સુખન
રોશન મીયાં ખુશવકત હો
મઅશુક ફીર કેહને લગી

ઉસને લીયા સર કાટર
દબો મોહેબખાં ફીકરકર
ખાવીદકો મારા જીવસે,
ગુલશીરમનસે પીવસે.
ઉસને કરી દોઝખ કુખુલ,
ખુજે ખુદા ખુજે રમુલ.
ઉસકો દફન ધરમેં કયા,
દર ખાકોખું ઉસકો કયા.
મેહબુબમન કયા હયે ખખર,
મયેને કયા ચે સખ મકર
મયેને તુમહારે નામ પર,
આપ તુમહારે કામ પર.
કોઈ તીસરા નહી ઇસ ઘડી,
મહેબુબમન તુમ દીલખરી.
તુમ જાઓઅખ જદાદી કહો,
અય દોસ્ત વગલ થોડા રહો.
અય દોસ્ત તમ મેરાં સલામ.
જો કુછ બી ગુઝરા ઇસ મુકામ.
ફીર ખાદઝાં બોલો કલામ.
ઝાહીર કરો મેરા સો નામ.
શમસુ દદા તુમ અખ ચલો,
ચે મકરકર મુજસે મીલો.
આવો શો તુમશાહકે મહેલ,
ખખશો તુમહી મેરે અહેલ.
જખ મયે કઈ યું ઝલઝલા.
ગુલફીલ અખ લેકર ગયા.
ખુજો મેરે જાની છગર.
અયદોસ્ત તુમખાયક દીગર.
તખતક કીએ ચે ગુફતગો,
દેનાં કરે ચે જુસ્તો જો.
દીવારમેં ઉસહી ઘડા,
આશક સીધારો ઇસ ઘડી.
નીકલા દરીયેસે ખહાર,
આવો શીતાબી ગુલઝીઝાર

આશક કહે મઅશુકકો
 તોસખાદ રૂખસત હો ચલા
 રોશન મીયાને કુતર
 શમસુ કહે તુમ કઉન દહો
 મેરા ઈસમ રોશન મીયાં
 ખોલા દદા ફીર ચે સુખન
 રોશન મીયાં ખુશવકત હો
 શમસુ દદા કેહને લગી
 રોશન મીયાં કરને લગા
 મઅશુક આશક દા મને
 આશકને ખોલી તખ ઝખાં
 શમસુ દદા તુમ છોડકર
 ફીર પાદશાહ મુજ સાથ લે
 ફીર મહેલમેં જો અહેલ થી
 ખેગમને ફીર ગુરસા કયા
 લેકીન વે શાહ ગાફીલ અથા
 ફીર પાદશાહ લાચાર હે
 ખીની કુંવર કીસકે મહેલ
 શીરી જલાલ શાહકાવગીર
 કુછ ફીકર મત દીલપર રખો
 ઉસ મહેમેં દુખતર મેરી
 ખીદમત કરેગી રીત દાન
 ફીર પાદશાહ કેહને લગા
 ઉસ મહેલમેં તુમ છોડકર
 ખુશ વકત હો મુજ લે ચલો
 રાતસુ દદા કેહને લગી
 શીરી જલાલ મુજ છોડકર
 ગુલશીરમન ખીદમત કરે
 રોશન મીયાં ગુલશીરમન
 ફીર રાતઆપહેચી શીતાખ
 મયે સોગયા ફીર ખેખખર
 ગુલશીરમનને ઉસ વખત
 ફીર મુજકો ઉસને વી જગા
 અથ ઠગ હકીકત કેહ મુજે

રૂહીયો ખુશીસે રાત દીન
 ચે સખ સખખ ખુખ નકીન.
 જા હાયસે દસતક દયા.
 તખફીર સુખન ચુંકર કહા.
 શમસુકે તંખ ખુશ હો કહે,
 ઈતની મુલત તુમ કહાં રહે.
 ખેકે દદા શમસુકને,
 કહો હાલ કેયા હયે દીલમને.
 અપની હીકતકો અયાં,
 ઉન ખદય શમસુ દરમીયાં.
 મઅશુકકી કુરકત મને,
 મુજકો ગમે જખ શાહકત,
 અપને મહેલ પાનીખ ચલે
 મુજ દખકર સખ તલમલે.
 તખરે શાહ પર ઉસ વકત,
 ખસ છોડકર અપના વખત
 મજલીસ મને કીતી ઝીકર,
 રાખુ મયે અખ કરકરફીકરને.
 તસલીમ કર ઉન ચું કહા,
 ઝેક મહેલહોઅખ ખેખહા.
 રેહતીહયેઅખવહાં રોજો રાખ
 તહકીક ખતલાયા સખખ.
 જલદી તુમી લે જાઓ અખ,
 જલદી યહાં તુમ આવો અખ.
 શમસુ દદા ઉમ મહેલમેં,
 કયા કુછ ઈશક મયે મહેલમેં.
 ફીર ઉઠ ચલા શહકે તરફ.
 જો મુખસે નીકલે મુજ હરફ.
 દાનો ખુશી હોકર રહે,
 દાનો કરશપર સો રહે.
 લકીન ઉઠી વો જાગકર,
 ખુખ મરદ તહકીકકર.
 કેહને લગી ચુંકર કલામ,
 ખતલા મુજે તેરા સો નામ.

અવ્યલસે ફીર આખીર તલક
મેરી ગરીબો દેખકર
આજીઝ ગરીબ મીસકીનપર
ગુલશીરમન કેહને લગી
મઅશુક આશક મીલ ગએ
ખુશહાલ હયે હમ રાત દીન
કીતની મુદત ગુઝરે પીછે
મયે ચુપ રહા ફીર મહેલમેં
ગુલફીલ તખ ઉસ વકતમેં
રોશન કુવર બીબીકે તંધ
ખાવીંદસે રૂખસત હોકર
મુજકો ધુળરા ઉસ ઘડી
મુજકો ધુળરા ઉસ ઘડી
મઅશુકને ઉસ વકતમેં
તુમ હમ અપનઅખએકહયે
હો જાએગા જીવ કલ ઉચલ
તુમકો મેરી છાતી સતી
મઅશુક જખ મુજ યું કહે
શમસુ દદા કહાંતક કહું
કુરખાન હએ મુજ નામ પર
ફીર ખાત મયે તુમકો કહું
મઅશુક ફીર મુજ યું કહી
ગુલશીરમન ગુસ્સે હુઈ
મુજકો અકેલા છાડકર
ગુલફીલ તો ફીર મર ગયા
શમસુ કહે કોઈ જાનતા
રોશન મીયાં ફીર યુ કહે
હમ દોનોં મીલકર ખાકમેં
ફારીગ હએ જહૂમ દફનસે
સોગંદ હએ મુજકો ખુદા
શમસુ દદાકો જા કહો
પીછે કહો મેરા સલામ
ફીર મુજકો ઉસને યું કહો
અય આશકો મહેબુબમન

સારી હકીકત મયે કહી,
ખુબ ઉન્હેં કરકર સહી.
બેહદ કરમ ઉસને કયા,
કુરખાન હયે મેરા જીયા.
ખુબ ચરીત તંહકીક કર,
અખતક ન કોઈ જાતે મગર.
ગુલફીલ ફીર આયા ચલા,
ગુલફીલસે મઅનેહી મીલા.
બીબીકે તંધ યું કર કહો,
જાકર કહો મેરી દાઆ.
આઈ સો જખ મેરે ફને,
મયે તો ડરા ફીર દીલમને
બેહદ સો ફીર ચડને લગા.
છાતી સતી મુજકો લગા.
મહેબુબમન તુમ મત કુડો
જાની મીયાં તુમયું કરો.
હરગીઝ ખુદા મયેના કર
તખ મયે શુકરકા દમ ભર
ઉસકી સીફતકા મયે ખયાં
બેશક યકી હએ તો અયાં
શમસુ દદા તુમ ખુજયો.
આશક તુમી મત ધુજયો.
ખાવીંદ ઉપર ઉસ વકતમેં
મારા ખંજર જા હલકમેં
આંદહી રયનકે દરમીયાં
યા નહી કહો રોશન મીઆં
કોઈ જાનતા નઈ ગૈર અખ
નેસકો મીલીયા નીમ શખ.
ગુલશીરમન ફીર યું કહી,
યે સખ હકીકત હએ સી
યે સખ સખખ જલદી સતી
યે હએ હમારી દાસ્તા.
સૌદાએગર ખનઆહો તુમ,
ઇસ મકરસે મુજ પાવો તુમ,

કીર પાદશાહસે આ મીસો
આખીર અપન અસ વકતમે
કીર પાદશાહ ઉસ વકતમે
શીરી જલીલ હુશયાર હો
કીર બાપ આ મુજ યુ કહે
મએ બાપકો યુકર કહે
ઇતના સુખન કેહકર પીછે
તખ બાપ મુજ યુકર કહે
જખ મએ કહુગી બાપકો
મએ સો રહીથી બે ખબર
પોહ્યા બયાં ઉસ હૃદ તલક
શમસુ દદા કેહને લગી
રોશન મીયાં બોકું કર
અખ કીર હકીકત તમસુનો
રોશન મીયાકો કીર કહે
ચીરા બધાયા બે બદલ
જમા પેહનાયા ખુખતર
રોશન મીયાકે નામપર
જોડી કીમત કયાં કર
હીરે લગેયે સર બસર
કલગી જો સર ઉપર રખી
ઉસકી સીફતમએ કયા કર.
થા ખુખસુરત વો અસલ
ઉસકી સીફત મએ કયાં કર
રોશન મીયાંકે વાસ્તે
ઝહર પહેનાંયા ઝર ઝરી
થા ઝીન રૂપેકા ઉસે
કુછ કુઠ નઇ હએ ઉસ મને
હએકલ પેહનાઇ ગુલ મને
આવાઝ અયસા થા ખુલંદ
ઘોડેકે તખ તય્યાર કર
ખુજે મોહોખ્યાં દીલ જાને
અસબાખ સખ તય્યારકર
રોશન મીયાં કેહને લગી

અય મેરે જાની એક દમ,
લેકીન તુમી દો દીનમે ગમ.
બીબીકે તખ ભેજે ખુલા.
આવે મહેલ અંદર ચલા.
રોશન કુંવરકો સેજ દો,
જહાં ચાહે વહાં જા ધુડ લો.
રોઝગી તખ મએ ઝાર ઝાર,
ગમગીન કયું હએ ગુલઉઝાર.
બેટા તુમહાર! લે ગયા,
બીછવા મુજે યુ દે ગયા
રોશન મીયાંકે દરમીયાં,
અખ બસ કરો રોશનમીયાં,
બેઠે દદા શમસુકે ઘર,
અય દાસ્તાં બા યક રીઝર.
શમસુ દદા સોદાએગર,
એક લખડી કીમતકા મગર.
પકેકા બધાયા ઝરઝરી
શમસુકો કયા હએ દીલખરી,
ગુમ હએ યહાં મેરી અકલ.
ઉસમે જડી મોતાં લખલ
સોદાએગર અથેસા બના.
ગોયા કે વો દુલા બના
લેકીન બના કીર નાદરી
શરમાએ હુરાં છન પરી.
શમસુને કીર ઘોડા લીયા
ખુરરાક જયસાથા કયા.
એર થા જડાઉમે જડા,
જો કુછ કે હએ સખ હએ ખરા
ઘોડેકે તખ કીર બાજતી,
જયસી કે બીજલી ગાજતી.
કીર કર રખે ચાકર નફર,
યે સખ ચરીતકા હએ મકર.
શમસુ દદા કેહને લગી,
હએ છસ જગા તેરી સગી.

રૌશન મીઝ્યાં ખુશ વકત હો
શમસુને ફીર ઉસ વકતમેં
રૌશન મીઝ્યાં અસવાર હો
શમસુકે તઈ આગલ કયા
અવલ મકર તુમને કયા
અખ ફીર અમલ મુજકોખના
શાખાશ રે શમસુ દદા
તેરા હોવે જગમે ભલા
મુજકો ચરીતકી અખ ખખર
તુજકો ખુદા છતા રખે
તેરા જવાબ હીકમત સતી
એહસાન હયે મુજપર તેરા
તુને મજે મઅશુકસે
કુરખાન હએ તુજ નામપર
મારગ દીખાયા તુ મુજે
અખ ફીર મુજે તુ લે વલી
ખાલીગ મુજે તુને કયા
ખુજ મયેને તહકીક કર
રૌશન મીઝ્યાં કર આજઝી
સમસુસો ફીર કેહને લગે
તીરયા ચરીત તુમકો ગુમાં
શમસુસે ફીર ઉસ વકતમેં
મયે ચરીત નઇ થા જનતા
મઅલુમ અખ મુજકો હુવા
શમસુ દદા રૌશન મીઝ્યાં
મોકુર કર ફીર યે સુખન
દેવલ શહેરકે લોગ સખ
સખકો કહે શમસુ દદા
તખ સખ કહે મઅલુમ નઇ
રૌશન કુંવરકા યે મરદ
સખ લોગ હયેરત હો રહે
કેહને લગે સખ અપમે
ચાકર નફર અસખાખ સખ
શમસુ દદા રૌશન મીઝ્યાં

અસવાર ફીર હોને લગા,
રૌશનકે તઈ છાતી લગા.
ચલને લગા જખ શાહ કને,
કયા મોહની હયે તુજ કને
મુજકો ખનાકર ઇસ્તરી.
લે જવે કયું કર ગોહરી.
તેરા ન ખુજે કોઈ મકર,
તુને કરી મેરી ફીકર.
મઅલુમ હુધ શમસુ દદા,
દાયમ મેરી યે હએ નીદા.
ગુલશીરમનસે મયે દયા,
શમસુ તેરા હોવે ભલા.
અયસા મીલાયા સીમાઝર.
શમસુ તેરા હોવે ભલા.
શમસુ દદા મેરી અમાં,
ફીસ શાનસે પ્યારા ખના.
શમસુ દદા મુજકો તુમી,
જખસે મીલે દાનોં હમી.
ફીર ચુપ રખે અપની ઝખાં
તીરયા ચરીત તુમખ ગુમાં.
યા નઇ ગુમાં રૌશમીયા,
આશકને ફીર ખાતાં કયાં.
કુછ ચીઝ હયે યે ખેહતરી.
કયા હએ ચરીતમે ખેહતરી.
ખાતાં કરે રાહમેં ચલે,
ફીર ખાત આગે લીખ ચલે,
પુછ કે ફીર યે કોન હએ,
ઇસકો પેહછાનો કોન હએ.
હમકો કહો શમસુ દદા,
આયા કરઝ કરને અદા.
રૌશન મીઝ્યાંકો દેખકર
કયા શાન હયે દેખો મગર.
આકર મીલે દરખાનસે,
કેહને લગે ઈસ શાનસે.

રામચંદ્ર સો ફીર કેહને લગી
 હમકો રજા હયે યા નધ
 દરખાન ફીર કેહને લગા
 જો શાહકા હોયે હુકમ
 રામચંદ્ર દદા રોશન મીયાં
 સારે ખડે રહે ઉસ જગા
 ઉતકો ખડે દરવાઝે પર
 રામચંદ્ર દદાકી અખ ખખર
 તખરેઝ શાહકો દેખકર
 ખખરેઝ હકીકત ફીર કહી
 તખરેઝ શાહ બોલે ગુખન
 રામચંદ્ર દદાકો એકલે
 દરખાન ફીર તસલીમકર
 રોશન મીયાંલી સાથ હયે
 રોશન મીયાંબી હયે રજા
 ફીરકર ચલુ જો હુકમ હો
 ફીર પાદશાહ કેહને લગે
 રોશન મીયાં ફીર કઉન હએ
 દરખાન ફીર કેહને લગા
 રોશન કુવરકા ચે મરદ
 ફીર પાદશાહ ઉસ વકતમે
 શીરી જલીલ તસલીમ કર
 શીરી જલીલ તસલીમ કર
 હાલી મવાલી સાથ લે
 શીરી જલીલ દરખાનસે
 ઉતકો ખખર જાકર કરો
 દરખાનકો દતે રજા
 દરખાન રૂખસત હો ચલા
 આયા ચલા અપને જગા
 દનોંકે તથ કેહને લગા
 દરખાન ફીર કેહને લગા
 રામચંદ્ર સો ફીર કેહને લગી
 દરખાને રામચંદ્રકો કહા
 શીરી જલીલ અમવાર હો

દરખાસે ઉસ વકતમે,
 સચ કેહ તુ અખ જાવે હમે,
 મયે શાહસે ઝાહીર કરે,
 ફીરખાત મયે ઝાહીર કરે,
 ચાકર નકર અસખાખ સખ,
 દરખાં ગયા હએ ખખરદમ
 કરકે ચલા દરખાન જખ,
 જાકર કરે દરખાન તખ,
 તસલીમ ફીર કરને લગા,
 રામચંદ્ર ફીર સાંગી રજા.
 રામચંદ્ર દદા કહાં હએ કહા,
 લા મેરી જાનીખકો ખુલા,
 કેહને લગા ફીર ચે કલામ
 ઉસકાલી ફીર બોલે કલામ
 યા નધ રજા હયે જહાં પનહ,
 ફરમાવે તુમ યા પાદશાહ.
 ઉસ વકતમે દરખાનકો,
 ઝાહીર કરો ઉસ નામકો.
 સાહેબ કરો મઅલુમ તુમ,
 અપના કરો એહવાન તુમ.
 કેહને લગે ખુશવકત હો,
 લે આવો તુમ ખુશવકત હો.
 લેને ચલા અય દોસ્તાં.
 લેને ચલા ગુલબોસ્તાં.
 કેહને લગાં જાવો તુરહી,
 આતે હયે તુમ પીઝલ હમે
 શીરી જલીલ ઉસ વકતમે
 ખુશ વકત હો જખ દીલમને,
 દરખાન તો તખ ઉતહી ધરી.
 જો શાહ કહેયે દીલ ખરી
 રામચંદ્ર દદા હુશયાર હો,
 કહો કયા ખખર હયે મુજ હો
 હુશયાર હો કયું સોરહી
 લેનેકો આવેગા અલી,

શમસુ દદા રોશન મીઆં
કયા કયા ચરીતમે હુએ મકર
દરખાનકે કેહને સતી
ફીર દીલમે દાનોં ખુશ હુએ
એક દો મદી લેહુએ પીઝે
રોશન મીઆંકો દખકર
શીરી જલીલ રોશન મીઆં
આપસમેં યે આતાં કરે
અમસુ દદા ઉસ વકતમે
રોશન કુંવરકો સોંપ દો
શીરી જલીલ કહને લગે
ફીર પાદશાહકે રૂબરૂ
રોશન મીઆંકો સવાર કર
આલીનામસુલ શાનમે
રોશનમીઆંકો દખકર
રોશન કુંવરકો યે મરદ
દેવલ શહેરકે લોગ સખ
હયે હયે ન કોઇ ખુજે મકર
દેવલ મહેરકે શહેરમેં
ઉસકી અકલકે રૂબરૂ
શમસુ દદા રોશન મીઆં
મુન્યાં મોહેખ્યાં ફીકરકર
રોશન મીઆં તસલીમ કર
ફીર ખાદખાં બાલે મુખન
આપસમેં ફીર યે ગુફતગો
તખરેઝશાહ રોશનમીઆં
ફીર પાદશાહ બાલે મુખન
મઅલુમ મુજ અન્વલ હુવા
રોશન મીઆં ફીર યું કહે
ફીર ફીર કરે યે આજગી
ફીર પાદશાહ કેહને લગે
યે સખ તુમહારા હુએ મુલક
રોશનમીઆં આર પાદશાહ
શમસુ દદા કયા હયેગા મકર

દાનોં સો દીલમે ખુશ હુએ.
તખરેઝશાહ ગાફીલ હુએ,
દાનોં સો બયેકે ફરશ પર,
ગાયા કે પોંદયે અરશ પર.
શીરી જલીલ આયા ચલા,
શીરી જલીલ આકર મીલા.
દાનોં મીલે ખુશ હોએકર,
દખો મોહેખ્યાં ફીકર કર.
તસલીમ કર આંતર યુ કહાં,
યે ખાત મુન મુખ હો રહા.
અખ શાહુને જલદી ચલો,
જલદી તુમી આકર મીસા.
શીરી જલીલ ફીર લે ચલા,
ફીર પાદશાહસે આ મીલા.
સખ લોગ યું કેહને લગે,
ગાયાકે હુસહુનકે સંગે.
શમસુને કયા વહેશી કીએ,
ઝાહીરમેં સખને દીલ દીએ.
શમસુ મીસલ નઈ હુસરા,
કોઇ નઈ કે આ હોવે ખલા.
દાનોં સો ફીર શાહસે મીલે,
ફીર ખાત આગે લીખ ચલે.
લાગે ગલે ફીર શાહકે
લાયક હો ઇઝઝો જાહકે.
દાનોં કરે સાહેબ જમાલ,
દાનોં મીલે સાહેબ કમાલ.
લાયક તુમી હુએ દાલખરી,
કયા કુજ લીખા થા બેહતરી.
ખીદમતમે પોંદ્યાહયેયુલામ
હસ શાનસે બાલે કલામ.
હમરાહ રહો તુમ રોઝો શખ,
ફીર કયા રખો દીલકી તલખ.
દાનોંકદીલ રોશન હુએ,
તખરેઝશાહ ગાફીલ હુએ.

રોશન મીઆંકો સાથ લે
ખીલવતમે બયેઠે દો જને
શમસુ દદાકે મકરસે
ઝાહીરમે કયા હુએ દીલબરી
ફીર પાદશાહને હુકમ કરે
રોશન મીઆંને ઉમરમે
ખાનેકો ફીર તયાર કર
ફીર પાદશાહ બોલે મુખન
રોશન મીઆને ફીર કહા
મયે રહુ હુઝરીમે ખડા
શાહકે જો ખીદમત ગારોને
દબો આઝીઝાં ફીકર કર
દાનોંકે આગે લા રખા
અબ દીલ લગાકર સંખ મુનો
રોશન મીઆં કેહને લગા
મુજકો ઉઝર હુએ ઇસ ઘડી
ફીર પાદશાહ બોલે મુખન
મહબુબ મન રોશન મીઆં
રોશન મીઆં કેહને લગે
મુદત સતી મુશતાક હુ
રોશન મીઆં તુમ મત કુંડો
રોશન મીઆં કેહને લગે
શારી જલીલકો ફીર હુકમ
રોશન કુંવ-કો કર સવાર
શીરી જલીલ તસલીમ કર
જલદી સતી દોડા ગયા
શીરી જલીલકો કર વીદઅ
દબો આઝીઝાં ફીકર કર
શાહકા ખયાં મૌકુફ કર
સારી ઉમર હવે ગુઝર
શીરી જલીલ જાકર ખડા
ગુલશીરમનકા કુછ મકર
ખાખાકે તથ જો દખકર
ખાતીનમે કયા હુએ દીલબરી

લીતર મહેલ જનનીખ ચલે,
કોઈ ગૈર નધ ચે એક લે.
મીલ ગએસોળુ શીરોશકર,
ખાતીનમે કયા હુએગા મકર.
ખાનેકો પકવાયા અજબ,
દખાન કંઈ ખાયા હો કબ.
આકર કીએ શાહકો ખગર,
ખાનેકો ખાવે દીલછગર.
જો કુછ હુકમ ફરમાંખરી,
લાઝીમ હુએ તુમમે સરવરી.
ફીર ઉનકે આ ધુલવાએ હાથ,
ખાનેકો બયેઠે શાહકે સાથ.
ખાનેકો તખા ઉસહી ઘડી,
કયા કુમદકી નદયાં ભરી.
સાહેબ કહા ખાઓ તુમહી,
કયુંકર કહા ખાવે હમાં.
કયા ઉઝર હુએ મુજકો કહો,
કયા ઉઝર હુએ જલદી કહો.
ખીખી નહી આતી નઝર,
કુરખાન હુએ મેરા છગર.
લેળુ છુલાકર મંએ અલી,
ખાનેકો ખાવે હમ સલી.
તખ શાહને જલદી કયા,
લાવો છુલાકર કેહ દયા.
લેને ચલા રોશન કુંવર,
જયસા કે ગુલ ઉપર ભંવર.
દાનોં સો ફીર ખાને લગે,
કયા શાહકો હુએગે ઠગે.
આગે હકીકત ફીર લીખ,
તો લી ન પુરા કર સકું.
ગુલશીરમનકે મહેલમે,
મઅલુમ નધ કુછ દીલમને.
રોને લગી વો સરખસર,
ઝાહીરમે કયા હુએગા મકર.

સરકો કરે પંખકશી
ખાતીનમે કયા હયે દીલખરી
ખાલ્યાં કને ફીર તારતાર
ખાતીનમે કયા હયે દીલખરી
લોટે કબુતરકી મીસલ
ખાતીનમે કયા હયે દીલખરી
જોગન મસલ ફીર હો ગમ
ખાતીનમે કયા હયે દીલખરી
સીસ ફુલ પરકા ખરખમી
ખાતીનમે કયા હયે દીલખરી
સીનગાર સારા તોડકર
ખાતીનમે કયા હયે દીલખરી
ખાલી કહાં બેસર કહાં
ખાતીનમે કયા હયે દીલખરી
માલા કહાં ઓર ચંપા કલી
ખાતીનમે કયા હયે દીલખરી
ખાણ કહાં ઓર બંદ કહાં
ખાતીનમે કયા હયે દીલખરી
હાથ પાંવ ખાલી કર દીએ
ખાતીનમે કયા હયે દીલખરી
જોખન લુટાયા ખાકમે
ખાતીનમે કયા હયે દીલખરી
રો રો કહે ગુલશીરમન
ખાતીનમે કયા હયે દીલખરી
ઝાહીરમે કયા હયે ઝલઝલા
ખાતીનમે કયા હયે દીલખરી
રો રો કહે બાબા મીયાં
ખાતીનમે કયા હયે દીલખરી
બાબા કહે બેટીકે તર્ક
જલદા સતી મુજકો કહે
ફીર બાપ યું કેહને લગા
રોના તુમહારા દખ કર
ખુશતકતથે તુમ રાતદીન
હે હે તુમી બેરા કહા

સીનેકો મારે ફીર થપર
ઝાહીરમે કયા હયેગા સકર
માર નીસાનો સખત ભર,
ઝાહીરમે કયા હયેગા મકર.
જાને ન કોઈ ઉસકી ખખર,
ઝાહીરમે કયા હયેગા મકર.
સીનગાર સારા તોડકર,
ઝાહીરમે કયા હયેગા મકર.
ખહાના જુ ગુસ્સે હોકર,
ઝાહીરમે કયા હયેગા મકર.
ઉસને મીલાયા રોયકર,
ઝાહીરમે કયા હયેગા મકર.
કરનકુલ ડાલી ઝાંટકર,
ઝાહીરમે કયા હયેગા મકર.
ઓર હાર ગુલ હેંકલ કીધર,
ઝાહીરમે કયા હયેગા મકર.
સખકો ધુસાવે કર હુનર,
ઝાહીરમે કયા હયેગા મકર.
ઝેવર બના ઉસ વકત પર,
ઝાહીરમે કયા હયેગા મકર,
ગુલશીરમનને મફરકર.
ઝાહીરમે કયા હયેગા મકર.
યે ઝીંદગી જાવે ગુઝર,
ઝાહીરમે કયા હયેગા મકર.
ઓર દીલમે કયા રોશો રાકર,
ઝાહીરમે કયા હયેગા મકર.
કયું જાયગી સારી ઉમર,
ઝાહીરમે કયા હયે દીલખરી.
ગમગીન કયું હયેગુલ ઉઝાર
રોતી કહો કયું તુમ ઝાર ઝાર.
ઝાહીર કરો અપના સખખ,
હયેરતમે હું મેં બહોત અખ
અખ કયું હુવા દીલ બેકલા
કયું છોડ તુમકો એકલી.

યા કીસને દેખા હયે નઝર
 યા કીન તુમીં દેતા દગા
 યા કીન તુમેં જાહુ કયા
 તુમ મત કહો મેહુખુમમન
 મેં પાદશાહકે હુકમસે
 બોલો સુખન બેરા તુમીં
 દેખો અઝીઝાં ફીકર કર
 ઝાહીરમેં કયા ઝલઝલા
 રો રો કહે બાબા મીયાં
 સાધી ન કોઇ મોલા બીના
 બાવીંદ મેરા અબ બેવદા
 રોશીં કુવરકો સાથ લે
 આપહી ગયા અચ્છા કીયા
 ઇસ વાસ્તે બાબા મીયાં
 શીરીં જલાલ થે બાત સુન
 હે હે કહાં હુઝુ ઉસે
 બાબા ચોર બેટી મહેલમેં
 યા ઝહેર ખાવે ઇસ ઘડી
 મારે કરારી પેટમેં
 આપસ મને કેહને લગે
 થે હયે ઇસી તદબીરમેં
 જલદી સતી તુમ લેયસો
 ચોખ્ખારસે ઝાહીર કીયા
 ચોખ્ખારસે કેહને લગે
 ચોખ્ખાર ફીર કેહને લગા
 ગુલઝાલ નીકલા રાતકો
 ગુલશીરમન બોલી સુખન
 ખીડકી તો કીયા દીવારમેં
 શીરીં જલાલ ચોખ્ખારને
 આપસ મને કેહને લગે
 ગુલશીરમન કેહને લગી
 મેં સો ગઈ થી બે ખબર
 હૈરાન હયે તોનોં જને
 હે હે ગઈ સબ આખર

યા કીન તુમા બોલે કીતી
 કયા બાત તેરે દીલ બસી
 યા કીસને તુમકો દુખ દીયા.
 હયેં શાહ સરપર આવલ્યા.
 જો કહો તો લા હાઝીર કરેં,
 તુમ હુકમપર જેં સર ધરેં.
 કયા દીલ દગા હૈ આપસ,
 ચોર દીલ ઠીકાને આપસ.
 મુજકો નેદાયત દુખ પડા.
 કેઇ નહીં કે આ રેહવે રહા
 હોકર ગયા બાબા મીયાં,
 બતા રહા મુજ કેહ બીનાં.
 બીબીકે તમ વો લે ગયા,
 રોતી હુઝુ મજેં થે દીલ જલા
 અપની અઝલકો ખો ગયા,
 કયું પાએગા વો બે હયા.
 થે ઝલઝલા દોનોં કરેં,
 યા દુખ કહી જાકર મરેં,
 દોનોં અપન ઇસ્હી ઘડી,
 કયા બાત આ મુશકીલ પડી,
 વખરોમેં આયા ચોખ્ખાર,
 બીબી કુવરકો કર સવાર.
 જો કુછકે ગુઝરા ઇસ કદર,
 અબ લો કરેં હમ કયા ફીકર.
 કયા સોએથેં ચાકર નકર.
 ગમ્મહુમ નહીં કીલકો ખબર,
 કયા ચોરકા હયે ચોતખાર
 નીકલા દરીયેસે ખબર
 દેખા દરીયે દોનોં ચીલ,
 હયે હયે ગમ્મેં થહાંસે નીકલ.
 મુજકો ખબર કુછ ના પડી,
 નીકલે વો દોનોં કીસ ઘડી.
 બોલે કે કયા શાહકો કહે,
 રહુકે છ કયું કર રખે.

સારી ઉમરકે દરમીયાં
હરમ મેરી ચે હયે દાઆ
ગુલશારમન ફીરકર કહી
છે બરસ પીછે કાઢેકે
ફીર બાપ બેટીકે કહે
દુશમન હુવા વો ઇસકદર
બેટી કહે બાબામીયાં
રાહતરો રહેતે તુમ યકી
ફીર બાપ બાલા ચે સુખન
મેરી ઉમરકે દરમીયાં
બાબા મીયાં તકદીરમે
દેખા ન કુછ આરામકે
બાબા કહે બેટીકે તમ
રોના તુમહારા દીલ મને
બાબામીયાં કે હક મને
તબરેઝ શાહકે રહમકી
બાબામીયાં આર પાદશાહ
ઝયાનત કરે પખ પી.કી
બાબા આર બેટી મહેલમે
ચોખદાર ફીર કેહને લગા
ઉનકા બયાં મોકુફ કર
મઅશુક આશકકા મકર
રૌશનમીયાં આર પાદશાહ
અબ દીલ લગાકર સબ સુનો
રૌશન મીયાં જલતી સતી
હમ. જાવે લેતકે કહા
ફીર પાદશાહ કેહને લગે
ફીર દીલમે ચું કેહને લગે
ફીર પાદશાહને હુકમ કર
રૌશન કુવંકી રાહચે
ચાકર નફર આગબાબ સબ
રૌશન મીયાંકે સાથ અબ
ફીર પાદશાહ બોલે સુખન
જો કુછ કહા જાએ તુમે

અયસા ન દેખા થા કહી,
દાયમ સો વો ચલતે રહે.
બાબા મીયાં ચે કયા હુવા,
આયા ચે વહાં કયું ના મુવા.
નજનપનસે પાલાથા ઉસે,
ચે દુખ કહે જા કર કીસે
પાલા ન હોતા તો લલા,
કયું સરપે ચે આતી બલા.
બીબી કયા તકદીર હક,
ઉલટે ફીનએ એ વરક.
નાહક કલક મુજપર આ,
જો કુછ રસમ હયે માજરા.
મત તુમ કુટો અય દીલરૂબા,
અયસા કે કાંરા હયે ચુબા.
માંગી દાઆ ઉન રૌયકર,
હોવે ચે બાબા પર ઉઝર.
દાનોં મીલ ખુશ હોએ કર,
બાહુ જલેબોં આર શકર.
બાતાં કરે હર હર નવી,
કુછ દીલકો રાખો તુમ કવી.
આગે લીખું શાહકા બયાં,
ખુજે તુમહો અય દોસ્તાં.
દાનોં સો બા ફારીગ હુએ,
કયા જલમકે ઉબલે કુવે.
કેહને લગા ચું શાહ અગલ,
કહાં હયે કહા ઉનકા મહલ.
ઇતની બી કયા દીવાનગી,
ચે સબ તબઅ હૈ નાદાનગી.
બોલા કે તયારી કરે,
અપના કદમ બેગી ધરે.
હાઝીર હુએ ખીદનત મને,
જાવો કહા સારે તુમે.
કુતવાલ તુમ હમરાહ રખો,
તહકીક તુમ ઉસકો કહો.

રૌશન મીયાંકો દી રઝા
જલદી તુમીં આયો લલા
રૌશન મીયાં વસલીમ કર
આલી તજમુલ શાનમે
રૌશન મીયાંકો દોલ યકીં
મઅશુકકી કુરકત સતી
શોહરત હુધ ગલયોં ગલી
દુલહનકો ફીર લેને યકીં
ગુલશીરમનકે મહેલમેં
રૌશન મીયાં અસવાર હો
શીરીં જલીલ યે ખાત સુન
એક યક ધડી ગુઝરે ખન્સ
હર હાલ પોહયે મહેલમેં
આપે સોખેઠે મહેલમેં
કુતવાલ ઓર રૌશન મીયાં
તીનાં સો બેઠે એક મકાં
રૌશન મીયાં કેહુને લગા
જલદી સતી સોંપો મુજે
રૌશન મીયાં જલદી કરેં
દેખો તુમીં અય તાલેખાં
શીરીં જલીલ રો રો કહે
રૌશન મીયાંકે વાસ્તે
શીરીં જલીલ રો રો કહે
હેરત સતી ખોયા ગયા
શીરીં જલીલ રો રો કહે
શરમીં હુ મેં ઈસ ધડી
આંખોંસે ખુ ગીરને લગા
દેખો કીધર કુકું કહીં
ચાકર નફર યે ખાત સુન
જહાંતક ઉંઘોંકી હુ યકી
ના ઉમેઠ હો સારે ફીરે
સુન્યો તુમીં અય દોસ્તાં
ગુલશીરમનકે મકરસે
આગે હકીકત ફીર લીખુ

બોલેં જો શાહઅમનો અમન,
ખીખીકો લેકર કર જતન.
લશકરકો લેકર ફીર ચલા,
કયસા ચરીત ઉસકો મીલા.
ખુશ વકત હો હરદમ બદમ,
ખુશ વકત હો ધરતા કદમ.
જાતે હુયેં ચે રૌશન મીયાં,
હરયક કહે અય દોસ્તાં.
કીન જા ખખર બેગી કહી,
લેનેકો આતા હુયે અલી,
બોલા કે કયા અખ હોવે હાલ
કયું રાખુ અપની સુદ સંબાલ.
રૌશન મીયાં ઉસ્લી ધડી,
ઓરફાઝ સખ બાહેર ખડી.
ઓર તીસરાશાહકા વઝીર,
બોલે સુખન હરએક વઝીર.
ખખશો તુમીં ખીખી મેરી
હમ જાવે દાનોં મીલ અલી
મઅશુકકી કુરકત મને,
કયા કુછ મકર હુયે દીલમને.
હુયે હુયે ખુદામેં કયા કરેં,
કયા ચીઝલા હાઝીર કરેં.
રૌશન મીયાંકે રખરે,
દુખતરને પાયા ખુમરે.
હુયે હુયે ચે હુક કયા હુવા,
અય બેવફાંયે કયા હુવા.
રૌશન કુવરકે વાસ્તે,
યારાં ખુદાકે વાસ્તે.
તાલાશકો દોડે સો જખ
મતલબ ન કુછ વો પાએતખ.
ખાઝી સલી ખાલી પડી,
કયા હાલ ગુઝરા ઉસ ધડી,
કેમ ના હુવા મહરમ વહાં
અય દોસ્ત હુયે વકતે ખીઝાં

રૌશન મીયાં ગુલશીરમન
 નંધં કુછ ખખર ઉનકી ઉસે
 રાદ આહો ઝારીકે સખખ
 રૌશન કુંવરકો સાથ લે
 રૌશન મીયાં દીલદીર હો
 અય બેહયા ચે કયા કયા
 બીબી મેરી સોંપો મુજે
 અસલી વતનકો છોડકર
 માદર પીદર મેરે નહીં
 હયે હયે ગઘ સખ આખર
 દુખો મોહબખાં દોસ્તાં
 બીબી કહાં અપને શહર
 કુતવાલ હમરાહ થા ચકી
 અય જાનેમન રૌશન મીયાં
 મેં પાદશાહકો હાલ જા
 પીછે ફીકર ઉનકી કરે
 ધતના સુખન કહેકર ચલા
 જાકર ખખર બેગી કરા
 રૌશન મીયાં દીલગીર હયે
 જો કુછ હુકમ હોવે મુજે
 તખ પાદશાહ બોલે સુખન
 રૌશન કુંવર બીબીકે તંધ
 કુતવાલ પર આયા હુકમ
 પીછે અદલ બેગી કરે
 કુતવાલ આ કેહને લગા
 શીરી જલીલ દહેશત સતી
 ગુલશીરમન ઉસ વક્તમે
 બાબા તુમીં હીમ્મત રખો
 સારી ઉમરકે દરમીયાં
 રૌશન કુંવરકે વાસ્તે
 રૌશન મીયાં કુતવાલ શીર
 શીરી જલીલ ગુલશીરમન
 કુતવાલ શીર કેહને લગા
 દાનોં કરે આરે બલા

દાનોં હુએ ઉસકે હરીફ,
 દાનોં જો હયે ઝાતે શરીફ.
 ચે રાઝ સખ ઝાહીર હુવા,
 ગુલશીલશીર ગાયખ હુવા.
 કેહને લગા સદ આફરીં,
 ચે કયસી મુજ પર દીલખરી.
 મંચે કુછ નજતું સાત પંજ,
 પરદેસમેં ખીયા ચે રંજ.
 પરદેશમેં હું એકલા,
 ચે કયા હુવા હયે ઝલઝલા.
 રૌશન કુંવરલી આપ હયે,
 આર કયા મકર બેતાખ હયે.
 ઉસને લગાયા ફીર ગલે,
 તુમ હોગએ અખ એકલે.
 ઝાહીર કરં ધસહી ધડી,
 તુમ અપન મીલકર સલી.
 કુતવાલ તખ ફીર હુદતર,
 શાહકો ઉને જોથી મગર.
 મંચેકયા કહું અયજહાં પનાહ
 ફરમાવો તુમ અય પાદશાહ.
 હય હય કરે અખ કયા ફીકર.
 કહાં લેગયા મલઉન ખર.
 લાવો ખુલાકર સખ તુમી,
 ખાતીરમેં જો આવે હમેં.
 અખ તુમ ચલો શાહકે કને,
 લાગા સો દીલમેં ફુજને.
 બાબાસે ચું બોલી કલામ,
 દીલગીર મત ફરમાવો કામ.
 હયે હયે ચે મરે આઘ બલા,
 હયે હયે તુમહારા દીલ જલા.
 દાનોં હુએ ગુરહે જુ આગ,
 દાનોં ખડે જલકર જુ રાગ.
 જલદી ચલો શાહકે તરફ,
 ફીર મુખસે કયા બોલે હરફ.

શીરી જલીલકા ત્કરોફર
 દેવલ મહેરકે શહેરમે
 રૌશન કુંવર બીબીકે તંધ
 રૌશન મીયાંકો દેખકર
 સારે શહેરકે દરમીયાં
 ગુલશીરમનકે મકરસે
 હર હાલ આયે શાહકને
 અખ દીલ લગાકર સખ સુનો
 શીરી જલીલ તસલીમકર
 તખરેઝશાહ બોલે સુખન
 તુને અમાનતકો મેરે
 અખ લેઇસે રાઝી કરો
 હાઝીર ખડા હું ઇસ ધડી
 લેડીન નહી બીબી કુંવર
 યા કહો તો સારા સીમોઝર
 યા કહો તો દુખતર સાલેહા
 યા કહો તો લશકર હું ઇસે
 બોલો સુખન મહેબુબ મન
 રૌશન મીયાં કહેને લગા
 મયે કુંજ ન જાતું ઇસ મને
 ગુફતાર યે તુમ છોડ દો
 કયા કુંજ કયા હુયે તુમ મકર
 ઇતના સુખન કેહ કર પીછે
 અય જાનેમન બીબી મેરી
 હરએકકે દીલમે ગમ હુવા
 માંગે દોઆ ઉસ હકમને
 દેવે દીલાસા સખ ઉસે
 રાઝી રહો તુમ હુકમ રખ
 યે હુયે ઇસી તફવીરમે
 હરએકકે તંધ કહેને લગી
 શમસુ દદાકો દેખકર
 તેરા કરઝ લે ઇસ ધડી
 તેરા કરઝ યક લખ રૂપે
 બીબીકો લેખઉં શહેરમે

હમરાહ લીયા સખ ઘેર કર,
 મઅલુમ હુઇસખકો ખખર.
 ગુલફીલ શીર લેકર ગયા,
 હર એકકે તંધ આઈ મયા.
 યે ગલગલા ઝાહીર હુવા,
 રૌશનમીયાં માહીર હુવા.
 શીરી જલીલ અય દોસ્તાં,
 કયા હુકમકી હુએ દોસ્તાં.
 રહા તખ હુઝરીમે ખડા,
 કુંજ શરમ ના આઈ ઝરા.
 કહાં બોયા તુ અય મેહુયા,
 જલદી તુ કર અય રયા.
 જો આહો સો જરી કરે,
 ઝોર સખ યકી હાઝીર કરે.
 યા કહો ગુલામી ખત કરે,
 યા કહો હરમ હાઝીર કરે.
 યા કહો વઝીરી ઇસ ધડી,
 જો કુંજ હુકમ ફરમાંખરી.
 બીબી મેરી સોંપો મુજે,
 યે સુખારક હુએ તુજે.
 મુજકો નંધ લોના વઝીર,
 તુમહો અજબ યે દાવગાર.
 રો રો પુકાર આર ઝાર,
 અય જાનેમન અય ગુલઝાર.
 યે ખાત મુન કેહતે ખુદા,
 યારખ ન કર ઉસકો જુદા.
 દીવાન ખખરી પાશાહ,
 તકવીરમે થા યું લીખા.
 વયસેમે આ શમસુ દદા,
 હુયે હુયે ખુદા યે કયા હુવા.
 રૌશન મીયાં કેહને લગા,
 ના કુંજ કરે ઇસમે દયા.
 મેં હું તુજે દો લખ અલી,
 આઉં ન યાં હરગીઝ કલી.

જલદી સતી લાવે ઉસે
 યે કામ અપની ઝાતપરં
 આજીઝ ગરીબ મીસકીનપર
 બીબી મેરી સોંપો મુજે
 શમસુ દદા કેહને લગી
 કયા તુમ લીખાતા શાહકેતંઈ
 ઉસ ખતકો પઠકર શાહને
 લેકીન કરઝ કુછ ના દીયા
 બીબીકો લા તકસીર કી
 નાશાદ હો ખરમે રહી
 મંચે તો રહી અપની જગહે
 મંચે કુછ ન જાનું ઉસ મને
 લાનેકી મંચે તકસીર કી
 તુમકો ખુદા છતા રખે
 યે સખ હકીકત બચ્ચદઝાં
 અખ મંચે કહું સો તુમ મુનો
 ગુલશીરમનકા સોંપદે
 યે અદલલી ધનસાફ હયે
 શીરી ઝલીલ ફરઝંકો
 રૌશન મીયાંકે દસ્ત બદસ્ત
 કઈ લખ ખઝાને ફીર દીયા
 શીરી જલીલ ગુલશીરમન
 છેલા સુખન બોલા વઝીર
 હયે હયે લીખા તકસીર હક
 મજલીસ મને ઉસ ખાતકા
 હાલી. મવાલી. સખ કહે
 ગુલશીરમન કહેને લગી
 હઠ માદરી બકશો મુજે
 ખાલા ફુફીસે જા કહો
 સખકો કહો તુમ બંદગી
 લાચાર હમ રખમત હુએ
 તુમ હમ ખુદા દેવે સખર
 ફીર એક અરઝ બાબા મીયાં
 બોલો સુખન બાબા મીયાં

ફીર લે તેરા હુતા કરઝ,
 મેરી તરફ હયે તુજ ફરઝ.
 હુતફે કરમકી કર નીગહ,
 રેહમત કરે તુમપર ધલાહ.
 નાદાનગી તુમને કરી,
 વો ખતમે કયાથી દીલખરી.
 બીબીકે તંઈ લીતી છીના,
 મંચે કયા કરે તેરી બીના.
 તેરી મેં અખ રૌશન મીયાં,
 મુજકો ખખર નહ કયા કીયાં.
 બીબીકો કયા જાનું કરી,
 બાબા પીસરકી દીલખરી
 મંચે મઆફ કરતી હું કરઝ,
 સુન લો મીયા મેરી અરઝ.
 ફીલ પાદશાહ બોલે કલામ,
 બોલે સુખન યું નેકનામ.
 રૌશન મીયાંકો અય વઝીર,
 ફીર મેં ન હોવે દાવગીર.
 ઉસ વક્ત તખ હાઝીર કયા,
 ફીર હાથ શાહ પકડા દીયા.
 ગુલશીરમનકે વાસ્તે,
 દાનોંકા દીલ હમારાઝથે.
 ગુલશીરમન અખ અલવીદઅ
 ફીર કખ મીલાવેગા ખુદા.
 હરએકકે તંઈ યે ગમ હુવા,
 જયસા તુમી ખેલા જુવા.
 બાબાકો ફીર યુકર કલામ,
 તુમ જા કહો મેરી સલામ.
 ઝોર સહેટ્યાં હમ સાએગા,
 બાબા મીયાં બાબા મીયાં.
 મેરે તરફસે મત કુડો,
 તકદીરકા યે દમ ભરો.
 દા. કલમે ખૈર લીખતે રહો,
 છેલા સુખન મુજકો કહો.

દાનોં કબુલે શરતકો
 પોંહંયા ખયાં જખ ઉસ મહેલ
 શમસુ દદા લેકર. ચલી
 રાખો મઆનીપર નઝર
 રૌશન મીયાં ગુલશીરમન
 ખુજો મોહેખ્યાં દોસ્તાં
 હંસ ખેલ દીન પુરા કયા
 કહો કયા ખખર રૌશન માયાં
 કીસ્કા ચરીત હેગા ચરસ
 કીસકો સરસ કીસકો નીરસ
 ગુલશીરમન ખોલી સુખન
 ઉસકો ખતાકર ઇસ્તરી
 જો કુછ કયા સો મેં કયા
 તુ કયા અખસ ગોગાકરે
 રૌશનમીયાંકા મેં અગર
 તુજ નાક ચોટી કાટકર
 મેને રખી તુજ આખર
 અખ કયું સુજે જંગ તુમે
 જો કરના હુધ સો ફીર કરો
 રૌશન મીયાં કે નામપર
 શરમો હયાકે વાસ્તે
 મેં ઉસકી હું ચે હુએ મેરા
 ફીર જા ફસા દાલ તરફ
 ગુલશીરમન મેરા ઇસમ
 શમસુ દદા કહેને લગી
 તુમકો ખતાઉ અખ ચરત
 ઝીનત લીખાસ ચે છોડકર
 રૌશન મીયા ફીર તો હુએ
 શમસુ દદા રૌશન મીયા
 ખુજો તુમીં અય દોસ્તાં
 એક ખીન આર દુખ શરાખ
 દેવલ મહેરકે શહરમે
 તખરેઝશાહ ખોલે સુખન
 શમસુ દદા રૌશન મીયાં

ફીર ઉંચલે રખસત રવાં,
 આગે સુનો ફીર દોસ્તાં.
 દાનોંકે તઈ કર કર પરીત,
 કયસા મીલા ઉસકો ચરીત.
 દાંમાંકો લે આધ ધરૂં,
 પુરી હકીકત ફીર કહું.
 ખીલવતમેં બેઠે રાતકો,
 કરનેલગે ઇસ ખાતકો.
 દાનોં અને રૌશન મીયાં,
 મેં કયા કહું મેરી અમા.
 મેં કયા કયા તુ કયા કીયા,
 ફીર હાથ શાહ પકડા દીયા.
 આર દુસરા તકદીર હક,
 છાટે શીરાતી સુ વરક.
 ઝાહીર જો કરતી હાલ જખ,
 ફીરે ગધે પર શાહ તખ.
 દાનોં તુમીં હોતે ખરાખ,
 જલકર તુમીં હાગએ કખાખ.
 સોગદ હૈ તુજકો ખુદા,
 દીલખન હૈ મેરા ફીદા,
 ધરખાર સખ ઝાયા કીય,
 છેલા સુખન તુજ કહે દીયા.
 મેં જાનીકાલું ફીર ઉસે,
 ફીરકર ન ખોલે તુ કીસે.
 રૌશન મીયા અખ સમ ચલો,
 ગુલશીરમનકો ચહાં રખો.
 પેહેનો તુમીં ખરકા ફકર,
 ખન ગએ સો જુ અસલી નફર
 દાનોં ચલે ધર છોડકર,
 ફીર કયા કરે અપના મકર.
 આર તીસરે પ્યાલે લીએ,
 અ ધૂી રયન કયા ફન કીએ.
 એક થા અઝા દેવલ વહાં
 આએ ચલે ઉસ જગ મીયાં.

દેલવ મને તુમ સો રહો
મેં અબ તુમીં રાઝી કરે
દેવલમેં ગએ રૌશન મીયાં
એક બીનકા બાબ બજે
એક બીન એર દુબ સોતાન
એક વક્ત અયસા આ બના
બોલું હકીકતકા બયાં
બેહોશ હોકર ગીરપડે
રાજા ઇંદરકી ઉન સભા
દીલ જાન આ કુરબાં કરે
તબરેનશાહકી નેકતર
બાલી કુંવારી ખવાબસે
સારા ઉમરમેં નાચ રંગ
બેગમ હબીબા નામથા
દીલમેં કહા હકને મુજે
માં બાપકી છાતી સતી
આદમી રચનકે દરમીયાં
મેરે મહેલ નીચે જો તુ
તુ ભુત હૈ યા હૈ બલા
યા હૈ તુ આદમ ઝાત અબ
બેગમ કરે યું ઝલઝલા
બેગમ કહે હુશયાર હો
દુખતર મૈં હું તબરેઝ શાહ
કોઇ ગૈર નહીં હૈ ઇસધકી
ચાદા બરસકી. ઉમરમેં
કયાં દીલ કયાં હુએ બેકલી
તુ બોલ કુછ અપની ઝયાં
મેરા કહા કરતી નહીં
શમસુ દદા બોલી મુખન
મૈં હું તો આદમઝાત અબ
બેગમ હબીબા ફીર કહી
તેરે ગલેકે રાગમેં
બીબી હમે હૈ દા જને
લેકીન મુનો ઉસકા હુનર

રૌશન મીયાં ઇસ્કી ધડી,
દેખો હનારી દીલબરી.
બાહેર રહી શમસુ દદા,
ઓર ફીર ગઝલ બોલે સદા.
વો ત્રીસરી આઢહી રચન,
બેહોશ હોબવે પરીઠ.
અય દોસ્તાં ઇસ્કી ધડી,
કયા મરઠ ઓર કયા ઇસ્તરી.
ઉસ મહેલ તલ હાઝીર કરી,
હોવેં અગર છુનોપરી.
દુખતર હબીબાથી અજબ,
જગી કે દેખી કયા સબબ.
દેખા ન કહીં કાનો મુના,
મુનકર ઉને કયા સર ધુના.
દીખલાઇ જન્નત ઇસ ધડી,
યે બોલ દરવાઝા ખડી.
તુ કોન હુએ બોલી મુખન,
કીશ વારતે બોલી બચન.
યા હૈ તુ ડાકત કેહ મુજે,
તુ બોલ સૌગંદ હુએ તુજે.
શમસુ દદા ગાવે સરસ,
તુ બોલ મુખસે ના તરસ.
બેગમ હબીબા નામ હુએ,
અબ ઇશક દીલ બીસરામ હુએ
મૈં કુછ ઇશક બુજા નહીં,
લેખ મુજે અબ તું કહીં.
મૈં આઉં તેરે પાસ જબ,
લાયક નહીં અય બે અદબ.
બીબી તુમીં કેહતે હો કયા,
મતલબ તુમીં કેહતે હો કયા.
મતલબ યહી દીલમેં ધરેં;
કોઇ દુસરા પૈદા કરેં.
દુખતર મેરી અબ સો રહી.
સુલો તુજે અમરો નહીં.

હમ હયે કલાવત ઝાતકે
 લૈકીન ચ બેકી કે સખખ
 દાનોં ચલે જાતે જો ચ
 લેકીન કલેજમે દરદ
 બેગમ હબીબા ફીર કહી
 શમસુ દદા કેહને લગી
 શમસુ દદા કેહને લગી
 યા કહી કદમ ઉસકા ગીરા
 બેહોશ હોકર .સો રહી
 હુએ હુએ ખુદા ચે કયા હુવા
 બેગમ હબીબા ફીરકહી
 મેં અખ ઉસે ચીનગી કર
 બેગમ હબીબાની અકલ
 મેં આપકો ઉતરે તલે
 બેગમ હબીબા ફીરકહી
 તો હમ રખે તઅવીઝકર
 બેગમ હબીબા ડાલકર
 શમસુ દદાકે પાસ જા
 શમસુ દદા તઅઝીમ સખ
 ફીર બીનકો કીતા શરખ
 બેગમ હબીબા હોશ કે
 શમસુ દદાને મકરસે
 અવ્વલ ઉસે વહેશી કયા
 શમસુ દદાને મકરસે
 બાલી કંવારી શાહકી
 ઉસકો નીકાલી મહેલસે
 બેગમ હબીબા હોશકો
 કયા ખખતવર રૌશન મીયાં
 કયા ખખતવર રૌશન મીયાં
 રૌશન મીયાંકો સોંપકર
 રૌશન મીયાં ખુશ ઐશમે
 દાર પીલાકર જો ઉન્હે
 ચે ઐશમે ઝંજરકર
 શમસુ દદાકો રાહમે

જાતે જો હુએ શાદી મને,
 દીલ કુઝ હુએ દીલ મને.
 ઓર એક બચક જો ગીરપડી,
 પૈદા હુવા હુએ ઉશ ઘડી.
 અખ કર તુ કુછ ઈસ્કી દવા,
 કયા આગપર ડાલા તવા.
 દાર કરે કયા ધસ ઘડી,
 યા કહી ઉસે બીલગી પડી.
 નહીં કુછ ખખર માંકી ઉસે,
 ઉસવકત દીખાઉં મેં કીસે.
 તુ કુછ ફીકર દીલમે નકર,
 બીસતા કરે ચંરા ન કર.
 દીલમે કયા ચુંકર ફીકર,
 જાકર મીલું ખારે દીગર.
 માંસે અગર બેટી સરસ,
 દેખું મેં જા ઉસકા દરસ.
 રસ્સી કે તથ ઉતરી વહાં,
 બેટી ચે હોકર મહેરખાં.
 લાખ બજા ઉસહી ગડી;
 ઓર રાગ બોલી દીલખરી.
 ખોકર અપસકે ગીરપડી,
 દાર પીલાઈ લે કહી
 ખઅદઝ પીલાઈ લે શરાખ,
 કયા કરદીએ ઉસકો ખરાખ.
 દુખતર હબીબા નામદાર,
 હુએ હુએ ખુદા ચે ગુલઉજાર.
 ખોકર સો જખ મુરદા બની,
 લેકર સો સોએ શાહ બની.
 બેગમ હબીબા ફીર મીલી,
 ઝંજર દે આગે ચલી.
 મીલગએ સોજી શીરો શકર,
 લેકર પછાડી બે ખખર.
 શમસુ દદા ધરકો ચલી,
 કુતવાલકી સવારી મીલી.

કુતવાલકી ખીંમતજને
હરએકકે તથ કેહને લગી
કુતવાલકો કેહને લગી
બેગમ હબીબા એશ અબ
કુતવાલ હએરત હારહા
શમસુ દદા કેહને લગી
શમસુ દદા કુતવાલ ફીર
બેગમ હબીબા ચારસંગ
કુતવાલ ફીર કેહને લગા
બાલી કુંવારીકો ઉને
મુજકો હયા ફરજંદશાહ
મેં શાહસે ઝાહીર કરું
યે હએ ઉસીં તદબીરમેં
શમસુ દદા કુતવાલકો
તકસીર નહીં પમ જવાનકી
અપને મહેલકો છાહકર
યે તો બીચારા હએ નફર
ઇસકો અગર મારો કમ
બાલી કુંવારી શાહકી
હરએક કહેમેં યે સુખન
શમસુ દદાને મકરસેં
તુ સચ કહે શમસુ દદા
શમસુ દદા કુતવાલકો
નહીં ઝાતકો પુછે ઇશક
નધં નીંદકો ખાશા ફરંશ
હએ ઇશક સરસાતી યકી
કુતવાલને ઇસ વક્તપર
થે ચાર સો ચાકર સીપાહ
તાકીં કર સખકે ઉપર
દેખો મોહબબા દોસ્તાં
શમસુ દદા કુતવાલસેં
આધ્હી રચનકે દરમીયાં
દેવલકો ટાલા મારકર
મઅશુકે આશક કેદમેં

થે ચાર સો ચાકર સીપાહ,
કયા હાલ હોવેગા સખાહ.
તુ કયા નીગહ બાની કરે
એક જવાનને છાની કને.
યે બાતકો સુનકર જલી,
તુ ચલ દીખાઉં મેં અલી,
આએ ચલે દેવલમને,
કુતવાલને દેખા ઉને.
યે બેહયાને કી ખરાબ,
કયા લે પીલાઇ હએ શરાબ.
નહીં જવાનકો કરતા કતલ,
વક્તે સુખહો વક્તે અદલ.
વો સો રહે લીપટાએકર,
બોલી સુખન સમજાએકર.
તકસીર હએ બેગમકી અબ,
આઇ ચલી દેવલમેં જબ.
યા કોઇ કીસીકા હએ ગુલામ,
હોખએ લૈકીન શોરશામ.
બેગમ હબીબા હએ ખુરી,
કયા વેશકી લાગી છુડી.
કુતવાલકા ફેરા સો દીલ,
નહીં ઝાંત પુછે ઇશક મીલ.
કેહને લગી ફીર યે સુખન.
નહીં ભુકકો ભુજન અમન.
હએ ખાત યે તીનોં અયાં,
યે સખ નઝર આકા બયાં.
દરવાઝેકો મારા કુંદલ,
ચોકી બીઠાઇ ઘેર કુંલ.
કુતવાલ ફીર રૂખસવ હુએ,
શમસુને કયા ડાલે કુંએ.
લેકર રઝા ધરકો ચલી,
ગુલશીરમનસે આ મીલી.
કુતવાલ કીલી લેચલા.
કરકર ચઢા ધરકો દલા.

ਸਾਰੀ ਲੁਕੀਕਤ ਫ਼ੀਰ ਕਹੀ
 ਗੁਲਸ਼ੀਰਮਨ ਰੋਸ਼ਨ ਮੀਧਾਂ
 ਦੁਖਤਰ ਨੀਕਲੀ ਸਾਹੁਕੀ
 ਦਾਨਾਂਕੇ ਤਥੇ ਦਵਲ ਮਨੇ
 ਮਯੇਨੇ ਸੁਲਾ ਫ਼ੀਰ ਅਯਦਯਾਂ
 ਦਾਨਾਂਕੇ ਤਥੇ ਫ਼ੀਰ ਦੁਖਤਰ
 ਫ਼ੀਰ ਘਰ ਸੈ ਘਾਤਰ ਸੀਪਾਹੁ
 ਦਾਨਾਂ ਪਤੇ ਲੁਯੇ ਕਥਫ਼ਮੇ
 ਧਨਸਾਨਕੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ
 ਗੁਲਸ਼ੀਰਮਨ ਤੋ ਅਯ ਕੁਯ
 ਗੁਲਸ਼ੀਰਮਨ ਕੇਲੁਨੇ ਲਗੀ
 ਮਯੇ ਸਾਹੁਕੇ ਕਰ ਕਰ ਘੀਯਲ
 ਤੇਰੀ ਤੋ ਕਰਨੀ ਕਰ ਘੁਕੀ
 ਰੋਸ਼ਨ ਮੀਧਾਂਪਰ ਆਸ਼ਰਾ
 ਧਰਘਾਰ ਸਯ ਤਾਰਾਯਕਰ
 ਉਸਕੀ ਗਰੀਘੀਪਰ ਕਰਮ
 ਮੇਰੀ ਘੁਰਾਧ ਆਹੀਰੀ
 ਆਯਯ ਗਰੀਘਾਂਪਰ ਕਰਮ
 ਘਾਰਘ ਦਾਘਾ ਮਕਘੁਲ ਕਰ
 ਮੇਰਾ ਯਗਰ ਲੁਯੇ ਕਥਫ਼ਮ

ਜਨਾ ਵਜ਼ੀਰਕੀ ਘੇਟੀਕਾ ਘੀਯ ਦੇਵਲ ਮਫ਼ੇਰਕੇ.

ਧੰਤਨਾ ਸੁਯਨ ਕੇਲੁਕਰ ਘੀਯੇ
 ਲੇ ਅਸ਼ਰਫ਼ਧਾਂ ਲੁਘਾਰਾਯਮੇ
 ਘੀਯਲੇ ਪਫ਼ੇਰ ਸਯਥੀ ਧਕੀਂ
 ਦਵਲ ਥਫ਼ੇਰਕੇ ਸਸੇਰਯੇ
 ਗੁਲਸ਼ੀਰਮਨਕੋ ਉਸ ਧਥੀ
 ਧਕੇ ਜਗ ਉਸ ਮੇਦਾਨਮੇ
 ਘੀਮ ਤਲੇ ਕਥੇ ਆਰਤਾਂ
 ਗੁਲਸ਼ੀਰਮਨ ਜਕਰ ਮੀਲੀ
 ਧਾ ਐਕੇ ਵਧਸਾਹੀ ਵਧਾ
 ਸਾਹੀਮਨੇ ਧੇ ਜਮੀਲੀ
 ਵਧਸਾਹੀ ਧਾ ਸਲ ਸਫ਼ੇਰਕਾਂ
 ਦਵਲ ਮਫ਼ੇਰਕੇ ਸਫ਼ੇਰਮੇ

ਗੁਲਸ਼ੀਰਮਨਕੋ ਜਯਕਰ,
 ਤੁ ਲਾ ਸਕੇ ਧਾ ਨਹੀਂ ਮਗਰ.
 ਲੇਕਰ ਲੁਵਾਲੇ ਮਯੇ ਕਰੀ.
 ਮਫ਼ੇਨੇ ਸੁਲਾਧ ਦੀਨਘਰੀ.
 ਕੁਤਵਾਲਕੋ ਆਹੀਰ ਕੀਧਾ,
 ਕੁਤਵਾਲਨੇ ਧਾਲਾ ਦੀਧਾ.
 ਉਸ ਜਗਪਰ ਘੋਕੀ ਕਰੇ.
 ਵਕਤੇ ਸੁਯਫ਼ੇ ਦਾਨਾਂ ਮਫ਼ੇ.
 ਦੇਘੇ ਉਧਰ ਅਯਧਾਂਕੋ ਘੋਲ,
 ਕਧਾ ਲਾਸਕੇ ਸੁਯਸੇ ਤੁ ਘੋਲ.
 ਤੁ ਕੁਯ ਫ਼ੀਕਰ ਦੀਲਮੇ ਨਕਰ,
 ਲਾਓ ਮੇਰਾ ਜਾਨੀ ਯਗਰ.
 ਨੇਕੀ ਕਰ ਮਯੇ ਉਸ ਉਪਰ,
 ਨਹੀਂ ਕੇਧੇ ਸਾਫ਼ਯ ਘੀਨਵਗਰ.
 ਮਯੇ ਲੁਗਧ ਲੁ ਜੇਗਨੀ,
 ਸਾਫ਼ਯ ਕਰੇ ਅਫ਼ਲਾਹੁ ਗਨੀ,
 ਕਾਫ਼ੀਰ ਤੁਯੇ ਰੋਸ਼ਨ ਰਫ਼ੇ,
 ਗੁਲਸ਼ੀਰਮਨ ਫ਼ੀਰ ਫ਼ੀਰਕੁਫ਼ੇ.
 ਮਫ਼ੀ ਤੋ ਅਯ ਧੰਸਹੀ ਧਧੀ,
 ਰੋਸ਼ਨ ਤੁ ਕਰ ਉਸ ਗੋਫ਼ਰੀ.

ਗੁਲਸ਼ੀਰਮਨ ਨੀਕਲੀ ਘਫ਼ਾਰ,
 ਗੁਲਸ਼ੀਰਮਨਨੇ ਧਕੇ ਲੁਯਾਰ.
 ਗੁਲਸ਼ੀਰਮਨ ਕਰਤੀ ਗੁਯਰ,
 ਘੋਤਰਫ਼ ਜਯ ਕਰਤੀ ਜਯਰ.
 ਨਾਫ਼ੀਰ ਤਮਾਸ਼ਾ ਐਕੇ ਪਧਾ,
 ਦੇਘੇ ਕੇ ਘੀਮਾ ਲੁਧੇ ਘਧਾ.
 ਗਾਵੇ ਜਯਵੇ ਘੁਯਤਰ,
 ਘੇਲੀ ਰਹੀ ਗੋਸ਼ਾ ਧਕਕ.
 ਉਸਕੇ ਘੀਸਰਕਾਂ ਘਧਾਧ ਧਾ,
 ਗੁਲਸ਼ੀਰਮਨ ਫ਼ੀਰ ਲੇ ਘਧਾ.
 ਉਸਕੀ ਅਯਰ ਘੋਤਰਫ਼ਥੀ,
 ਉਸਕੇ ਸੁਕਾਯਲ ਨਧੇ ਕੇਧੇ.

ખારા ખરસ ગુઝરે પીછે
 ખુશ વક્ત હો શાદીગીરી
 કંઈ ઓરતાં ખુશ વક્ત હો
 ગુલશીરમન ગોરો ભીતર
 અયસી લલક સુનકર સલી
 ઉસકી શીક્લકો દેખકર
 સખ કોઈ મોહખત ઉશ કરે
 તુમ હો હમારે પેશવા
 સખ સહેલ્યોંકે ખીચમે
 ગુલશીરમન યક પલ મને
 સખ સહેલ્યોમે એકથી
 ઉસકે મકરકે રૂખર
 વો નાઝની ઉસ વક્તમે
 ગુલશીરમનકો ફીર કહી
 તેરી હકીકત કેહ સુજે
 તુ બોલ અખ હુશયાર હો
 હમે રાત પીછલી યકપહેર
 ફીર દીન કુળ મતલબ કુળ
 હો હાથ ગલેમે ડાલકર
 તુ બોલ અખ હુશયાર હો
 ગુલશીરમન કહેને લગી
 ખાવીંદ મેરા સરપર નહીં
 સારી ઉમરકે ડરમીયાં
 વોલી પડા હમે કેદમે
 વો નાઝની બોલી સુખન
 યા ઐશ હમે જગ કરે
 અય બહેન મેં તુમકો કહું
 દેવલ મહેરકે શાહકી
 બીલી કુંવારી હે વો અખ
 અગલી રયન પકડે ગએ
 કુતવાલકે ભાંદે મને
 ચોકી કરે કંઈ આંદમી
 દેવલકે તઈ કંદકર કુફલ
 યક શખનેસ જલદી સતી

હકને ઉસે બેટા દયા,
 સખ કુલ મનાવે ઓટયા.
 ગાવે બજાવે રોઝો શખ,
 યક રાગ ફીર બોલી અજબ.
 અપને અકલકે બો ગયાં.
 સારી દીવાન્યાં વો ગયાં.
 આ બેટો ખીખો તુમ યહાં,
 હુમ હમે તુમહારી ખાદમાં,
 યક રાગ બોલી બેનઝીર,
 સખકો કરે અપને અસીર
 અકલે ફુલમ હુશયારમે,
 દુળ નહી સંસારમે
 ગુલશીરમનસે આ મીલી
 તુ કૌન હમે અય નીરમલી
 તેરી કર મતલબ રવા,
 લેશન ન હો મતલબ સખા
 જો કુછ કરે હોવે અલી,
 ફીર કામ ના હોવે કલી.
 વો નાઝની ફીર ફીર કહી,
 અય જાનેમન ચુપ કયું રહી.
 અય બેહન મેં અખ કયા કરે.
 એક દોસ્ત પીછે મેં મરે.
 યક દોસ્તદારી મેં કરી
 સુન તુ અરઝ વે હમે મેરી.
 કહો કેદમે કહાં હમે પડા,
 યા કહી બંદીખાને પડા.
 સારી હકીકત ઉસ ઘડી,
 બેટી કુંવારી હમે બડી.
 રખતા હમે યારી બે અદબ,
 દાનો વો હમે દેવલમે અખ.
 દાનો વે હમે આકર પડે.
 વહાં સેકડો કંઈ ખડે.
 કુતવાલ ફીર ધરકો ગયા,
 આકર ખખર મુજકો કરા,

વકતે મુખહો હાઝીર કરે
અય બેહુન અય જલદી સતી
વકતે મુખહો પોહ ચી ખખર
સારી ઉમર ફીર દોસ્તકો
મુખકો મીલાવો યા અગર
અય બેહુન અય જલદી કરો
ફીર નાઝની કેહને લગી
યે દોસ્ત જગ મઅલુમ હયે
ગુલશીરમન બોલી સુખન
માં ખાપ ચોર ખેશો મને
ફીર નાઝની કેહને લગી
લેકીન હકીકત અય તુમી
તુમ દોસ્ત પાસ અય સોરહો
અય બેહુન તુમ જુએ યકી
દેવલમે તુમકો લે ચલુ
અસખાખ સખ તર્યાર કર
ગુલશીરમનને અશરફ્યા
વો નાઝની ખુશ વકત હોવે

તીરયા ચેરીત કરના ગુલનારકા;

વો નાઝની બોલી સુખન
સારેંકે તઈ અંધા કડ
ગુલનારકી જો સહેલ્યાં
ઉનકો ખુલાકર અશરફ્યાં
ગુલનાર ફીર કેહને લગી
સખકો કહી તુમ ઇસ ધડી
સખને કહા દીલસે હુકમ
દેખો મોહબખાં દોસ્તાં
ગુલનારને ફીર હુકમસે
ઓર રૌશની ઓર સહેલ્યાં
ગુલશીરમનકે હાથમે
ઉસમે ચમક જલતાં રહા
ફીર પાન સો રખ અશરફી
ચલને લગી ઓર સહેલ્યાં

ફીર પાદશાહકો જાએકર,
ઇસ કામકી કરના ફીકર.
ફીર પાદશાહ કાટે ગલા,
રો રો પુઠાઈ દીલ જલા.
યા ઉસનીકલો કર ફીકર.
કયું કે અલી હોવે ફજર.
તુમકો અલી રાઝી કડ,
યા ગમહુએ અખઅપનેધડ
સખકોઈ ઉસેહએ જાનતે;
સખ કોઈ ઉસે પેહજાનતે.
તુમકો મીલાઉ દોસ્ત અખ,
મઅલુમ ના કર યે સખખ.
બેગમકે તઈ પોહ ચાઉ ધર,
દેખો મેરા અખ તુમ હુનર.
જોડે કરો અદલા બદલ,
ખસતાં કડ તેરા મહેલ.
સારે હવાલે કર દયાં,
વો અશરફ્યાં સારી દયાં.

મેરા ઇસમ ગુલનાર તખ,
મતલખ ન કોઈ પાઈ જખ.
વેસાઈકી શાદીમને,
દો સૌ દયા ગીનકર ઉને.
તુમ સખ અપસમે ખાંદલો,
અખ સાથ મેરે તુમ ચલો.
જો કુછ હુકમ ફરમાંખરી.
કયા ઝરસે હુએગા દીલખરી.
ખાજે સલી મૌજુદકર,
ખાજ બજાએ શોરકર.
ફીર યક તખક લાકર દયા,
ઓર કયા મકર ઝાહીર કયા.
જો ઉસ તખકકે દરમીયાં,
ચલને લગી ઓર સહેલ્યાં

ગુલનાર ફીર મંકરસે
ગુલશીરમન દીલમે કહે
બાજે બજે કંઈ ભાંતકે
ગુલશીરમન દીલમે કહી
કંઈ દખતબા હશમતસતી
સખકે હુસનકો દખકર
સખ ફીર કહે તુમ કોનકો
નહીં અબ રહા કુતવાલકી
ગુલનાર ફીર સખકો કહી
પુખ કરે હમ તો ખડે
કોઈ નહીં હએહુયોરા કોઈ
અબ થે ચમક તુમ ખાંડલો
હએ પાંચ સો થે અશરફી
હમકો તુમીં અબ ચક ચડી
બારા બરસ ગુઝરે પીઝ
લાંખો કરોંકો અગર
હા ચાર ફીર બોલે સુખન
કુતવાલકે નોકર હમે
હા ચાર ફીર કેહેને લગે
થે લાલચી હેગે ખડે
હા ચાર થે ફીર અકલમંદ
થે પાન સોં હએ અશરફી
દેવલકે તઈ તુમ બોલ હા
ખીલવતકી હમકો હા રહા
સરદાર ફીર બોલે સુખન
સખ બવો તુમ ધરકો ચલે
સખકો રખો બાહર ખડે
પુખ કરો જલદી સતી
એક શખસને બકર તણી
ગુલશીરમનકો ગુલનારને
ગુલશીરમનકો દખકર
ગુલનારને ઉસ વકતમે
દેવલમે થે પુખ કરે
ગાવે બબવે ખુબતર

ગાદીમે એક લહકા દયા,
બેશક મીલાવે થે પયા.
ઓર સહેદયાં બોલી બે રાગ.
મેરે ખીલે કરમોંકે ભાગ.
આએ ચલે ચોકી મને.
હેરાં હુએ હા દીલમને
કહાં બવોગે દેવલકને.
હએ ચાર ઇસમેં હા બને,
સુન લો હમારી તુમ અરઝ
ઉન ચોરસે કયા હએ ગરઝ.
કોઈ નહીં હએ બેરાગીયુહાં,
ગુલનારને કેહકર દયા
ઇસમેં તુમીં સખ ખાંડલોં,
દરવાઝકો તુમ બોલ હા,
હકને મુજે બેટા દયા,
ખરચુ તો કુછ નહીં હએકહા,
ઉસકા કરો ના દીલ ખરી,
દખે કબુ નહીં આશરફી.
કોઈ બકે ફીર બારી કરે,
સખ સર બલા આકર પડે,
ઉનકો સખબ ઝાહીર કયા,
ઇસ કોલપર ઉસને દયા,
બવે હમે તસલીમ કરે,
કયા હુકમ હએગા ઉનઉપર.
સખકી ન કુછ હોવે રહા,
લેકીન હમીં પાવે સખ,
ખીલવતમેં હા દાખીલ કરે,
બાહર સો નીકલો અબે,
ચાવી બગેર બોલા કહેલે,
દાનોંને ફીર કીના રખલે,
રોશન મીયાં કમોં લગા,
બેગમકે તઈ દીતી દયા.
બાહર કરે સખ સફોલ,
બાજે દમામે ઓર દોલ.

ગુલનારકે સખ મકરસે
 આગે હકીકત સખ સુનો
 બેગમ હબીબા રોએકર
 હયે હયે ઉમરકે દરમીયાં
 ગુલનાર ફીર કેહને લગી
 ખુશ લીખા તકદીરના
 જોડા તુમહારા દો ઉશે
 યે દાનો અખ યહાં સોરહો
 જોડે કીએ અદલાખદલ
 કુછ ખેદ દીલમે મત કરો
 રોશન મીઆંકે તખ કહા
 હોના સુખહોકો મરદ તુમ
 ગુલશીરમનકો ફીર કહા
 વક્તે ફજરતક સો રહો
 દાનોં તુમી ઝાહીર કરો
 શાહેદી તુમહારીફીર ચકી
 દાનોંકે તંદ દેવલ મને
 રોશન મીયાંકો ખખતવર
 યે સો રહે આરામસે
 ગુલનારકે સખ મકરસે
 ગુલનારને સખકો કહા
 હમ હયે ખડે જાતે નહીં
 દો ચારને ઉસ વક્તમે
 દરયાએકો મારા કુદલ
 સખને કહા અય સહેલ્યાં
 તુમ નેક હો લાયક ચકી
 ગુલનાર ફીર કરને લગી
 સખકે હાએ ફુટે ચકી
 તસલીમ કર સખકો ચલે
 અખ ફીર હકીકત તુમ સુનો
 ચેકીકો નીકલે છોડકર
 આગે બડા ફીર કામ હયે
 જાતે ખખતે સખ ચલે
 ગુલનારને ઉસ વક્તપર

કોઇ ના હુવા મહરમ વહાં
 કયા ખુશ હયેગી દાસ્તાં.
 ગુલનારકે પાંચે લગી
 ચક રોડને સુજકો ફગી.
 કુછ ખોદ મા દીલમે કરો,
 ના તુમ નરીખોએ લડો.
 પેહનો તુમી ઉસકા લીખાસ,
 તુમકો મયે કરતીહું ખલાસ.
 બેગમ હબીબ ગુલશરમન.
 તુમકો નીકાલું મયે અમન.
 ગુલનારને ફીર યે સુખન,
 મારો પછાડોં ચોર દહન.
 અય બેહન મયેજાતીહું અખ.
 દાનોં ન કુછ ખોલો સો લખ.
 મતલબ તુમે શાહકે હુકર.
 હારી તો ફગી બીલ ઝરર,
 રખ કર ચલી બેગમકો લે,
 મઅહુકસે લાગે ગલે.
 ફીર વો ચલે દાનોં જને,
 મઅલુન ના કીતે ગીને,
 દેવલકી તુમ અખ લો ખખર,
 જખ તુમ કહો જાવે મગર.
 દેવલ મને કર કર નહર,
 દો ચાર ફીર જાવે કીધર.
 અખ તુમ સીધારો નહીફીકર,
 સખમીલ ઉઝર ખવામીદીશર.
 સખકો મેરી હયે ખદગી,
 કયા કર ચલી હયે ઝીંદગી.
 જાતે ખખતે ચોતરફ,
 બાકી રહે હયે દો હરફ.
 બેગમકા ફીર બોલું ખયા,
 કજા કુછ સુખન બેહતરઅયાં
 બેગમકો લે પાછે રહી,
 ચક ખાત બેગમકો કહી,

યે અચરો અશરત છોડ દે
 અપને મહેલકો છોડકર
 રસ્વા કરેગી આપકો
 હોવેગી રસવા જગમને
 ઇસ ફઝલસે મારે ફીરે
 લેકીન તુમહારી ક્યા કુળ
 બેગમ હબીબાને કહા
 મુજકો ખુદાકે વાસ્તે
 ગુલનારને કમ ફત સતી
 બેગમ હબીબાને દયા
 ગુલનારને તસલીમકર
 વો સો રહી આરામસે
 ગુલનારને સખકો કહા
 સખને કહા જો કુછ હુકમ
 સખ સહેલ્યાં ધરકો ગમ
 રસ્તે ભીતર રહી એટલો
 ગુલનારને ક્યા અકલસે
 એક લખડી કીમતકા કડા
 ગુલશીરમતકો અશરકી
 સહેલ્યોકે તમ દાસો દયાં
 ઉસકી હકીકત ખચ્ખડાં
 ઉસકી હકીકત ફીર કહું
 યે ચાર સો ચાકર સીપાહ
 ગુલનારકે વો હકમને
 સખકો મીલીથી અશરકી
 બાકી ના કોઇ ઉનમે રહા
 બાકી રહી સો અશરકી
 વો સો તીએ સરદારકો
 ઝાહીર પડી તો સખ મરે
 યે કામ ચકરકા હોગયા
 ઉનકાં બયાં મોકુફકર
 હુયે હુયેઅસલ ક્યાહોગયા
 પોહ્યાબયાજબ ઇસમહેલ
 રસ્તેમે તમ ચલને લગે

બેગમ હબીબા અબ તુમી,
 મત જાવો તુમ દેવલ મને,
 માં આપકે જસે ઉતર.
 મુન તુ અચ બીબી કાન ધર,
 કમ લખ હુઝારાં અકલમદ.
 યે યાદ રખ મેરી તું પદ.
 ઇસ ફઝલસે ફેર સો દીલ,
 પોહ્યાવો તુમ મેરે મહેલ.
 ઉસકો મહેલ દીતી ચડા,
 ચક લખડી કીમતકા કડા.
 બેગમ હબીબા ફીર ચલી,
 યે સહેલ્યોમે આ મીલી,
 અબ હુયે રઝા મેરી તુમી,
 ફરમાવો તુમ હાઝીર હમે.
 ખાલી હુવા સખ ઇઝદહામ,
 જબ યે ચલી અપને મુકામ.
 પૈદા ક્યા હુયે સીમા-ઝર,
 બેગમસે લેતા સરખસર,
 ફીર તીન સો ઉસને રખી
 એાર પાનસો દેવલ રખી.
 દેવલકા ફીર બોલુ બયાં,
 અચ દાસ્તાં તીલ જાને જાં.
 દેવલકી વો ચોકી કરે,
 ચકદમ મુકરકા વો ખરે.
 ગુલનારકે આને સતી,
 એાર વો ગમ જલદી સતી.
 વો ભી કરે લેકર હુઝમ,
 વો લે ચથે મારા ન દમ.
 તકસીર બીન ના કોઇ મરે,
 કોઇ ના વહાં ઝાહીર કરે.
 કોઇ ગુફતગો ઝાહીર કરે,
 કીસ્સેમે સખ ઝાહીર કરે.
 રહીં રાત પીછલી દો ઘડી,
 કમ મરદ એાર કમ ઇસ્તરી.

હર તરફ બોલે જનનર
 ખુશવંત હો બોલે સલી
 મઅશુક આશક ઈસ્કસે
 લાચાર હો કેહવે સલી
 સારી રયન ખુશઆશ હુયે
 મઅશુક આશક યુ કહે
 તારે હુયે ઝોર ચાંદલી
 ઉનકી હકીકત ફીર કહું
 જાગે અમીર ઝોર પાદશાહ
 બેઠે ખુશી હો તખ્તપર
 વકતે ફજર કુતવાલ ફીર
 જાનર ખખર જલદી કરે
 બેગમ હબીબા હુયે ખુરી
 બાલી કુવારી ઝોશ ખુદ
 કુતવાલ ફીર આયા ચલા
 ચેહલી બીચારા કયા કરે
 શાહકી હકીકત હુએ યહી
 જે કુછ મુજે હોવે હુકમ
 તખરેઝશાહ સુનકર ચે તખ
 અપની ચે અઝમતકે સખખ
 બેહોશામે કેહને લગા
 હુયે હુયે ગઘ સખ આખર
 અખ મે કતલ જલદી કરે
 જલદી સતી તુ લા ઉસે
 કુતવાલ લેતેકો ચલા
 શખકી નહી ઊસકો ખખર
 ફીર પાદશાહ હુશયારહો
 ચોતરફ ફીર કરતે નઝર
 બેગમ હબીબા મહેલમે
 સખકો નઝરમે દેખત
 કુલ મહેલકે છોરે બઝે
 વાંહાંસે ચલે જલદી સતી
 બોલે ગુસ્સે હોકર તલી
 જલદીસતી આતા નહી

ઝોર બાંગ બોલે હાજ્યાં,
 તોતે ઝોર પોપટ કુમરીયાં,
 જાગે સલી ઉસ વકતમે,
 ફીર કલ મીલાવે હક હમે.
 ઝોરદીન કરે સખકો બુદા,
 ફીર કલ મીલાવેગા ખુદ.
 ઝોર દીન હુવા રૈશન કમર,
 અય દોસ્તાં બારે દીગર
 ઝોર શાહકા જે થા વજર
 મુજરા કરે સખ આ અમીર.
 જાગા વહી ખુશવંત હો,
 દુખતરસે તુમ બેઝારહો.
 એક જવાનસે મસતી કરે.
 એક જવાનસે છાની કરે.
 વો પાદશાહકે તખ હુકર,
 કેહના ઈસે લાઝીમ હુકર.
 ખુજો તુમી અય જહાંપન્હ
 ફરમાવોતુમ અય જહાંપન્હ.
 અપની અકલકો બો કયા,
 બેહોશ હોકર ગીર ગયા,
 તખરેઝશાહ ચુંકર કલામ,
 દુખતરને બોયા નંજનામ,
 બાહરે સખખ રેહવે શરમ,
 કુતવાલ ફીર બોલે ગરમ.
 દેવલમને ઉસ ચોરકો
 લાવે પકડ કોઇ ચોરકો.
 લીતર મહેલ જાનીબ ચલે,
 અપને મહેલમે એકલે.
 ઝોર સખ હરમ હાઝીરખડી
 હીરે બુ પરમે જાહરી.
 લાએ નઝરમે પાદશાહ.
 બેઠે અઝમતમે જે આ,
 કુતવાલકો લાએ બુલા.
 કીસકા હુવા હુયે મુખતલા.

આકર નદીર ચે બાત સુન
ગફલતમને સખ હે પડે
કુતવાલસે બાકર કહા
શાહકા હુકમ હયે સર ઉપર
ખોલા હુકલ કુતવાલકે
મઅશુક આશક સો રહે
ગુલશીરગન રોશનમીયાં
બાતીનમે દાનોં ખુશ હુએ
કુતવાલને સુખપાલમે
ગુલશીરમન રોશનમીયાં
કુતવાલ શીર લેકર ચલાં
ગુલશીરમન રોશનમીયાં
લેખ ઉતારે શાહ અગલ
સુખપાલમે ચે દેન હે
તસલીમ કર કેહને લગા
ચેહ નામ હયે સખપર અહાં
શીર પાદશાહ બોલે તલી
પરદાલી લો ઉસકા ઉઠા
કુતવાલને પરદે સતી
રોશનમીયાંકો દેખકર
રોશનમીયાં કેહને લગા
ઇતના કુતમ મુજ આતપર
મેરી સો કયા તકશીર હયે
આજીઝ ગરીબ મીસકીનપર
મેં નહી ચુરાયા સીમા-ઝર
રોશનમીયાંકો દેખકર
કીસ વાસ્તે પકડા મુજે
ખીખી મેરી તારાજ કર
ખીખીકો હયે સેજાં પલંગ
કયું કુદમ તુમ મુજપર કરો
કયા મેં તુમહારે મહેલમે
દો જવાબ તુમ જલદી સતી
શરમીદગીકે હાલમે
અય બેહુયા કુતવાલ તુ

બાકર મીતે કુતવાલસે,
વાકીફ નહીં અહવાલસે.
જલદી ખુલાએ હયે તુમી,
આતે હયે અખ લેકર હુમે.
દાખીલ હુવા દેવલ લીતર,
કીસકી નહી ઉનકો ખખર.
દાનોં મકરસે સો રહે,
ઝાહીરમે દાનોં હુખ સહે.
હાલા પકડ દાનોંજને,
મુખસે ન બોલે કુચ ઉને.
જલદી સતી શાહકે તરફ,
મુખસે ન બોલે કુછ લરફ.
શીર પાદશાહ બોલો કલામ,
ખતલા મુજે ઇસકા સો નામ.
બેગમ તો ગુલ આદામ હુએ,
હુજ સો અખગુમનામ હુએ.
ઝાહીર કરો મેદાનમે,
દેખે સલી અયવાનમે.
દાનોં નીકાલે શાહ અગલ,
સખ હોગએ દીલમે ખીજલ
તખરેઝસાહ સદ આફરી,
કયું તુમ કયા અય સરવરી,
કયું કદમે લાએ પકડે,
તુમ કયું કયા જોરો-જખર.
મેં નઈ હુવા કીસકા લવર,
કુતવાલકો આઈ તવર.
બોલો અય શાહ પહેલવાં,
બેઝાહુ મેં ઈસ જા ચહાં.
લોંડી કો હુએ હર રાત જગ,
મુજદીલલીતરલગતીહેઆગ.
કીસ સાથ મેં બોલા હંસા,
બોલે મુખન અય પાદશાહા.
શીર પાદશાહ બોલે કલામ,
કયું સખ હુબોયા નંગનામ.

દે તુ તેરી દુખતર ઉસે
 રૌશન મીયાંકે વાસ્તે
 ધરખાર સારા લુટલો
 ઇસ બદ અતલકે કુલમસે
 ચક હો ગયા દુશમન વઝીર
 દાનોં ખીજલ હોકર રહે
 તખ વો ખીજલતકે સખખ
 ઝર માલ ઘોડે ઉટલી
 રૌશન મીયાંકે સોંપકર
 ગુલશીરમનકે મકરસે
 તખરેઝશાહ બોલા તલી
 દુખ તરસે તુમ સાદી કરો
 રસવા મુજે તુમ મત કરો
 ઇસ વારતે બખસો મુજે
 ફીર બાદશાહ લાચાર હો
 કર લુ' મેબ્યાહ જલદીસતી
 આલીતજમમુલ શાનસે
 ફીર આનકર ઉતરે મહેલ
 બેગમ હબીબરૌશન મીયાં
 શરખત પીલાયા ખ્યારસે
 શાદીસે ફીર ફારીગ હુએ
 રૌશન મીયાંહીલમીલરહે
 રખસત લે ફીર માંગી રઝા
 શાહને રઝા દેકર કહા
 તખરેઝશાહ રખસત કીએ
 આલી તજમમુલસે ચલે
 તખરેઝશાહ દુખતરકે તમ
 રૌશન મીયાંકે મકરસે
 શાહઝાદી ઓર તખરેઝશાહ
 દુખતરશે તખ શાહને કહા
 ગુલશીરમન તુમ સાથ હયે
 દુખતર વઝીર કુતવાલકી
 હમરાહ હુધ તીનોં જને
 શાહકી હકીકત ખુજકર

કયું તું પકડ લાયા હયે અબ,
 લાંદે રીતાખી બે અદબ.
 રૌશનમીયાં ઇસહી ધડી,
 કયા બાત આ મુશકીલ પડી
 દુખ સો અબ કુતવાલ હયે,
 શાહકા બડા જંબલ હયે,
 દુખતરકો લા હાઝીર કયા,
 ખીદમતમે ઉસકે લા દયા.
 અ પી' ખીજલ હોકરચલા,
 રૌશન મીયાંકો સખ મીલા
 અયબનેમન તુમરહો ચહાં
 બોલા મુખન શીર ચે જવાં
 મુજ હયે નીગાહતુમઆખર
 શાદી કરો બા આખર
 શાદી પીછે કીતી શરખ.
 તાં રેહવે મેરી આ બર
 શખગરત ચડાયાં બેખહા.
 બાંધો નીકાહ જલદી કહા
 બાંધા નીકાહ દાનોંમને
 બોલે મુખારકયાદ ઉસે.
 ચંદરોઝ રેહતે મહેલમે,
 તખ રેઝશાહકે અહેલમે
 રૌશન મીયાંને ઉસ ધડી,
 પોહચું વતન હયે બેહતરી
 રૌશનમીયાંકો દોસ્તાં,
 અપને વતન રૌશનમીયાં,
 સોંપે સો તખ લાચારહો,
 સખ અકલકો બેઠે હયે બો.
 રખસત હુએ બા ચક દીગર,
 કુછ દીલમે તુ નાકર ફીકર.
 ઓર દુસરી ખેરનીસા,
 વો હયે તુમહારી આ ગના.
 રહો એકદીલતુમરોઝ-સખ;
 દુખતર સો તખહોગઅબજખ

પરદેસકે અબ દરમીયાં
 દુખતરને બાબાકો કહા
 હર હાલ શાહ રૂખસત કીએ
 તીનોકે તઈ લેકર ચલે
 શમસુ દદા હૈરત રહી
 ગુલશીરમનકે રૂખરૂ
 ગુલશીરમનકે મકરસે
 ઉસવકત દેખી કરનઝર
 શમસુ દદાકી તબ અકલ
 ગુલશીરમનકે રૂખરૂ
 મુજકો મુરીદ અબ તુમ કરો
 શાહબાશરે ગુલશીરમન
 દેવલ મહેરકે શહેરમે
 લેકોનઅબસ હૈ છાંદગી
 ગુલશીરમનકે કદમપર
 તકસીર હુધ બખશો મુજે
 શમસુ દદા ફીર ચુપ હુધ
 ગુલશીરમન કેહને લગી
 કુંહ દીલમને અરમાન તુમ
 રૌશન મીયાંકે નામપર
 દુશમન હુએ મુજ દોસ્તકે
 સામાન ઉસકા લુટકર
 તુ કરની અપની કરચુકી
 ઝર માલ સારા દે ઉસે
 શમસુ દદા ઉસવકતમે
 હયે હયે સીખાયા મૈ ચરીત
 શાહબાશરે રૌશન મીયાં
 અવલ અગર ચે જનતી
 ગુલશીરમનકે ફીકર કી
 કુંહ દેકે મૈ થી કંર
 રૌશન મીયાંને ઉસ વકત
 બેહતર અપન ચલચન વતન
 રાઝી રઝામંદ કર ચલે
 ગુલશીરમન રૌશન મીયાં

મુશકીલ હુધ ધસ જનકો
 સોંપો મુજે મુખહાનકો.
 રૌશનમીયાંકો ઉસધડી,
 રૌશનમીયાં તબ ઝાહીરી.
 અસખાબ સખ ચે દેખકર,
 કુંહ દમ ન મારી સરખસર.
 શમસુ દદા હોગઈ ખીજલ,
 ગોયા કે અબ જાવે નીગલ.
 જતી રહી એક બારગી,
 આજાબસે કદમે લગી.
 ગુલશીરમન તુમ ઈસધડી,
 હોયો ઉમર તેરી બડી.
 તુજસે તો મે હારી ચકી,
 તુજ દેખકર ખેતરેં ઝમીં.
 શમસુ દદાને સર રખા,
 ખુદ ધં કુળ ઓર મૈ કુળ.
 ગુલશીરમનકે રૂખરૂ,
 ફીર કુંહ હુનર ઝાહીર કરો.
 મત રાખયો શમસુ દદા,
 હરદમ બદમ મૈ હું દીદા.
 બુજા મૈને તહકીક કર,
 તુને ફંસાયા કર મકર.
 હારી સો અબ તુ બે હયા,
 જબ કુંહ રહે શરમે હયા.
 ઝર માલ સખ ઉસકો દયા,
 ઉસકા નતીજા ચે કયા.
 તુજકો સીખીયા મૈ ચરીત,
 કુંહ તુમ સતી કરતી શરત.
 કુંહ ઈગને રખતો હયે તલબ,
 ધસ બાતસે મુઘે વો લબ.
 કુંહ દેકે સમજયા ઉસે,
 અહેવાલ ના કેહવે કીસે.
 શમસુ દદાકો છાડકર,
 તબ ખુશ હુએ દીલકે ભીતર.

ઝર માલ સખ હુમરા દયા
 શમસુ દદાકો છોડકર
 દેવલ મહેરકો છોડકર
 આલી તજમુલ શાનસે
 શાહજાદી ઓર કુતવાલને
 તીનોંકે તઈ લેકર ચલે
 ઓર કુચ કરને રાત દીન
 અયસી મોહબતસે ચલે
 હર હાલ પોહચે શહેરકે
 પુરા ચરીત ફીર તુમ સુનો
 જખ શહેરદો મજલ રયા
 ઉતરા સલી રૈશન મીયાં
 તખ કરદ રાહતકા કયા
 ગુલશીરમનને ફીર કહા
 રૈશન મીયાં હુશયાર હો
 બોલે તલી રૈશન મીયાં
 અવલકી ઓરતકી ખખર
 તુ દખકર તુ ખીજલ
 ગુલશીરમન તુ સચ કહી
 ઉસકે ચરીતકો દખખ
 આંહી રચનકે દરમીયાં
 ગુલશીરમન કેહને લગી
 ચે થોડે અયસે તેઝરવ
 પસ થોડે દાનોં બોલકર
 નીકલે ચે દાનોં હો સવાર
 ગુલશીરમન કહને લગી
 મઅલુમ ના મીસકો હુવા
 પુરા ચરીત ફીરકર સુનો
 થોડા દોડયા ઓરસે
 દરજનપુરમે જા ખડે
 થોડે તખલેમે રખે
 અવલકી ઓરતકી જગહે
 ગુલશીરમન રૈશન મીયાં
 ગુલશીરમન કેહને લગી

ખુશ હો ચલે અપને વતન,
 સખ લે ચલે કરકર જતન.
 પુરખ શહેરકો ફીર ચલે,
 ઓરત સતી ફીર જામીલે.
 ઓર તીસરી ગુલશીરમન,
 રૈશન મીયાં ખેલે ચમન.
 રૈચન મીયાં ગુલશીરમન,
 ઉનકા મકર ખુજા ન કીન.
 નઝદીક તખ અય દોસ્તાં,
 દખો મકરકી ઓરનાં.
 તખ કર દયા ઉસ જા મુકામ,
 પોહચી ખખરસખખાસોઆમ
 લશકરને અપની જાએપર,
 રૈશન મીયાં કયા હુચે ખખર
 મેં ચક સુખન તુમકો કહું,
 તુજ હુકમપર હાઝીર રહું.
 તુ જાકે લે અખ ઇસ ધડી,
 શમસુકી હુચે દાદી ખડી.
 લૈકીન અપન દાનોં ચલે,
 એક ફેરમે પીછે વલે.
 દાનોંને ફીર બાંધી કમર,
 દો થોડે ખેલો દીલજીગર
 ચક થા અખર દુલે સો ખાવ.
 સખ સો ગચે ખેલે ચે ડાવ.
 લશકરકો છોડા બે ખખર,
 જલદી કંગ અય દીલજીગર.
 લશકરકો છોડા ઇસ કર,
 અય દોસ્તાં બા ચકદીગર.
 ચક બારગી પોહચે વતન,
 રૈશન મીયાં ગુલશીરમન.
 આપીં મહેલ ઉપર ચડે,
 ચે દાનોં મીલ જાકર અડે.
 દાનોંને દખાકર નઝર,
 અય દીલજીગર જોગા નકર.

દેખો ચરીત ઇસકો કહે
 પરદેશ તુમકો ભેજકર
 ફુલોંકી ખાસી સેજપર
 રોશન મીયાં પસ દેખકર
 થે આર જામે તેજપર
 દાનોં અપસકે ઇસ્કમે
 દાનોંકો દેખા નઝરસે
 હબશીકી ગરદનકે ઉપર
 હબશીકે સરકો કાટકર
 વો સો રહીધી બે ખખર
 ગુલશીરમન રોશન મીયાં
 અસવાર ઘોડોંપર હુએ
 રોશનમીયાં અખ તુમ ચલો
 ઝાહીર નહી કરના કીસે
 ઘોડે દોડાએ બરઝમી
 લશકરમે આ દાખીલ હુએ
 ઘોડોંકો બાધે થાનપર
 ગુલશીરમન કેહુને લગી
 હા સા રમાલ કસખી મને
 સંદુક થા યક સંદલી
 ટાલા લગા સંદુકકો
 રોશન મીયાં ગુલશીરમન
 થે સો રહે આરામસ
 ઉતકા ખયાં મોકુફકર
 ફુલોંકી ખાસી સેજપર
 હબશીકી રહ જાનેસતી
 શર ફુતનીસા પસખ્યાખસે
 અય દાસ્ત તુજકા કયા હુવા
 જાસને હયે સર કાઠા તેરા
 ઇસ વકત ઝુજહુ ઉસકો કરે
 હયે હયે ખુદા મેં કયા કરે
 હયે હયે મોહબતકે સખખ
 અખકહાગુસલ આરકહાકકન
 થે યકખ યક અખ કયાહુવા

તુમ હો અજબ ભોલે મીયાં,
 કયા સો રહી હયે લેજવાં.
 હબશીકો લેકર સો રહી,
 ખુબ ચરીત તહકીક સહી,
 મસતીમે દાનોં સો ગએ.
 શીરેશકર જુ ધુલ ગએ.
 રોશન મીયાં બેહુલ કુડા,
 ડાલ વહી લેકર છુરા.
 રોશન મીયાં લેકર ચલા,
 થે સરકો લે પીછે શીરા
 નીકલે મહેવસે ઉસ ધડી,
 તખતક ન જાગી ઇસતરી.
 નઝદીક હએ વકતે ફજર,
 લશકરકો ના પોંહયે ખખર.
 રોશન મીયાં ગુલશીરમન,
 તખ દીલહુવા અમનોઅમન
 તંખુમે જા દાખીલ હુએ,
 સખ કામ અખ મખડીહુએ.
 હબશી કે તખ સરકો રખા
 ઉસમે જતન કરકે રખા
 દાખીલ સંદલીતમે કયા
 દાનોંને ખવાએ ખુશ કયા,
 રહી રાત પીછલા એકપેહર
 વાં ખુડી ચલતાથા નેહર.
 લહુકી નદી નાલે ચલે,
 હાથ પાંવ ઉસકે થે હીલે.
 જાગી તો દેખા સર નહાં,
 કોઇ તીસરા દીસતા નહા
 મઅલુમ ગર હોવે મુજ,
 તખ આગ મુજ દીલકીખુજો
 થે દાસ્તા કયસા મરગયા,
 કયા ઝાતપર દુખ થે સહા
 અખ કહા કરે તેરી કખર,
 થે ધન કીધર આર સર કીધર,

તુજ વાસ્તે ખાવીંદ મેરા
હયે હયે હઝાર અફસોસ હયે
યે ઇશકકી ઝંઝીરમેં
અખ દે બશારત કુછ મુજે
મેરા સખખ મેં તુજ ખીના
હયે હયે ખુદા મેં કરા કરેં
લાચાર હોકર ઉસે ધડી
અય દોસ્તાં બુજે તુમી
માટીમેં માટી મીલ ગઇ
ચીનીકા બાશન સાફકર
યે કાવ મુજ કારી લગા
કોઇ આનકર પીછે મુજે
ખાતીનમેં દોસ્ત નહરો ફીર
હબશીકે સર ખાતીર વહી
સરફુનીસા મૈકુફકર
હબશીકા સર દખે અગર
ઉસકી હકીકત યહા રખી
બસ ઉસ ધડી લશકર મને
કીતા નકારા કુચકા
આવાઝ પોહચે કાનમેં
લશકર સલી તખ્યાર હા
રૌશન મીયાં ગુલશીરમંન
કંઈ દખદખા હશમતસતી
પુરખ શેહરકે શાહકો
સોદાએગર રૌશન મીયાં
ઉસકો ખખર જલદી કરો
પુરખ શેહરકે દરમીયાં
રૌશન મીયા ઝાહેર હુએ
પુરખ શહેરકા પાદશાહ
ઉસકો ખખર પોહચાં સલી
રૌશન મીયાંકી ગુફતગો
મુલતાન શાહ આઝમ તલી
તખરેઝ શાહને કર ગયા
ઉસકી હકીકત સરખસર

તુજ કર જો મેં બેઠી હું દોસ,
દે જવાબ તુ કયું હયે ખમોસ.
હયે હયે અપન દો સોગએ,
કયું સર ખીના તુમ હો ગયે.
જાકર કહું કીસકે અગલ,
તુ મરગયા મેરી બદલ.
યક યારમેં કીતા દંન,
યે ઇશકકી છુટી લગન.
હબશી જહાંમે દોસ્તાં,
બેઠી જો યું શરફુનીસા,
દુશમનને દોસ્ત કીતા જુદા,
કહું મેં કુળ હબશી કુળ.
ઝાહેરમેં બેઠે હાથ ધો;
સખ અકલકો બેઠે હયે ખો.
ઉસકા ચરીત કયુકર લીખુ
સીના જો ભર આવે દેખુ.
બોલું બયાં રૌશન મીયાં,
હુવા સો તખ વકતે સખાં.
હોવે ખખર જલદી સતી,
સારે જવાબ લશકરકે તથં
હાઝીર હુવા તખ હુકમપર,
દાનોં ચલે ઉસ વકતપર,
પોહચે વતનકે રખર
જાકે ખખર જલદી કરે
આયા તુમહુરે શેકરકા,
યક શખસને બેહતર ઠહા.
શેહરત હુ ગલથોંગલી,
હરએકકા દીલ ખીલા કલી.
મુલતાન શાહ આઝમ યકીં
વો પાદશાહ આયા વહી.
સારી, મુની પસ કાનલે,
કુરખાં હુએ દીલજનસે.
મુનકર સતી ઉસકાજોખ્યાહ.
મુનકર વો અલી ઇઝમે જાહ

સુલતાનશાહ આઝમ તલ્લી
લશકરકો પોહ્યા હુકમશાહ
હાઝીર હુવે તખ હુકમપર
આલી તજમુલસે ચલે
તકદારસે રાઝી હુએ
આલી તજમુલ શાનસે
હુઈ જખ ખખર સખ શહેરમે
સુલતાન શાહ દાખીલ હુએ
જખ દાનોં ફાજાં મીસગઢ
સુલતાન શાહ આઝમકે તખ
ખુજા કે હુકકે હુકમસે
સુલતાન શાહ આઝમકે તખ
આજીઝ ગરીબ મીસકીનપર
શાહને લગાયા તખ ગલે
રૌશન મીયાં શાહકો કહે
દાનોં ચે દીલમે ખુશ હુએ
સખકો કહા ખુજો ધસ
વાલી મેરા કેઈ નહીં
અખ સલતનતકે તખતપર
શાહને કહા ફરઝંદ હુક
ગમ દરદ સખ જતા રહા
રૌશન મીયાં સુલતાન શાહ
ખુશ હોખહોત સુલતાનશાહ
અસવાર હો રૌશન મીયાં
હરએકકે તખ શાહને કહા
ઈ દખદખા હુશમત સતી
રૌશન મીયાંકો તખતપર
ફીર પાદશાહ રૌશન મીયાં
રૌશન મીયાં તખ ખુશ હુએ
હાલી મવાલીકો કહા
ખઅદઝ મેરે મરગએ પીછે
પુરખ શહેરકે પાદશાહ
લાખોં કરોડોં શહેરએ

સવારી કયા તખ્યાર જો,
હાઝીર હુવે ઉસવકત જો.
સારે અમીરાં ઓર વઝીર,
લેનેકે તખ સુલતાં ગનીર.
હુકને મુરદા સખ દયા
પોહ્યે સો જ રૌશન મીયાં.
રૌશન મીયાં ઝાહીર હુએ.
લશકર મને જકર વહાં,
તખ હુઈ ચુખારક બાદીયાં.
કેખા સો તખ આતે ચલે,
અખ આએ દીન મેરે લલે.
તસલીમકર બોલે સલામ,
હોવે નવાઝશ ખર ચલામ.
રૌશન મીયાંકો ઉસ ધડી,
ફરમાવો મુજસે ચાકરી.
ગોયા મીલે બેટ ઓર બાપ,
બોલે સુખન આલી જનાખ.
અખ મં કરે તુમકો પીસર,
બેઠો તુમીં જની જીગર.
તહકીક કરે ખુજો તુમે,
ફરઝંદ મીલા લાયક હુમે.
દાનોં વહાંસે શીર ચલે,
આરામસે વહાંસે ચલે.
અખ મેં બીઠાઉં ખર તખત
ફરઝંદ મીલા મુજને કખખત
શાહ લે ચલે ફીસ શાનસે,
લેજા ઉતારે માનસે.
બેઠે જા આકે તખતપર,
ગોયા કે પોહ્યે અનરપર.
મુજરા કરેં સખ આનકર,
ધસકો ન દીજો તુમ ઝરર.
રૌશન મીયાં હોગએ નશર,
ઉસ શાહકી પોહ્યી ખખર.

પસ દીન જો ગુલશર એશમં
 ગુલશીરમનકી સેજમેં
 રૌશન મીયાં ગુલશીરમન
 સોએ બહોત આરામસે
 વકતે ફજર હુશયાર હો
 દાનોં ફીકરકી ઉસ ગડી
 દરજન પુરેકે બીચ અબ
 શર ફુન્નીસાકો અસવારકર
 જલદીસે જા તુ કેહ ઉસે
 મુસ્તાક હો બેઠે હયે અબ
 તમલીમ કર રૂખસત હુધ
 જલદા ચલો શરફુન્નીસા
 શરફુન્નીસાકે ઘર મને
 માં બાપ ખાલા ફુપી
 રૌશન મીયાંકો કયા ખબર
 બેઠે હુએ અબ ખીલવત મને
 હમને મુના રૌશન મીયાં
 સય કેહ અગર યા ઝુટ હયે
 તુમકો ખબર હયે એકકી
 અહવાલ સગ રૌશન કયા
 શરફુન્નીસા જલદી ચલો
 તાકીદકર લેજે મુજે
 શરફુન્નીસાને ઉસ ઘડી
 કંઈ સહુટયાં કેહને લગી
 શરફુન્નીસા પસ સવાર હો
 રૌશન મીયાંકે રૂખરૂ
 જાકર ખડી શરફુન્નીસા
 દીલમેં કહા ચુંકર તલી
 તસલીમકર ખાવીંદકે તંધ
 ગુલશીરમન રૌશન મીયાં
 રૌશન મીયાં કેહને લગે
 આરામ રાહત હયે મુજે
 દેખા દેખારા મેં દરસ
 રૌશન મીયાંને પસ વહીં

એર શગકે તંધ ખીલવતકીયે,
 દે કરકે તશ નંધ કીએ.
 દાનોંને ખવાબે ખુશ કયા,
 શાહ દીલ નહીં અયસા દયા.
 ખીલવતમેં બેઠે એક જગે,
 એરત બોલાવો ઇસ જયે.
 જા તુ ચંબેલી દીલરૂખા,
 લાવો ખુલા જલદી કહા,
 હયે ઇતેજરી તુમ ચલો.
 તુમ ઇસ ઘડીઆકર મીલોં,
 તબ વો ચંબેલી જા મીલોં,
 લેજ હયે મુજકા એકલી.
 સારા કબીલા થા મીલા,
 એર સહેલયાં પુછે ખુલા.
 કેહ તુ ચંબેલી દીલરૂખા,
 ખુશ વકત હોકર પાદશાહ.
 લાએ હયે દુખતર બ્યાહકર,
 તુજ બાન હમેં પુછે કીધર,
 વહાં તીર બેઠી હયે બગલ,
 પર તુમકો ચહેતે હયે અવલ
 ભુલા હયે ઉસકો ખુરદો ખવાબ
 તબતક જાગર ઉતકા કબાખ.
 સંવારી જયસી જન્નતકાહુર,
 હમ સગ ચલે તેરે હુસુર.
 સગ સાથ લકર ફીર ચલો,
 સગ હાથ જાકર ચે મીલો.
 રૌશન મીયાંને કી નંઝર.
 ઉસકો નહીં મેરી કદર.
 બેઠી મુકાખીલ રૂખરૂ,
 બેઠયે હોકર ચૈન આખરૂ.
 ખીખી તુમહારી કયા ખબર,
 જગા તુમ જાએ મુજ સર છતર.
 તબસે હુવા સગ દુર ગમ.
 બોલે કે સય કેહતે હો તુમ.

બીબી અપન હો એક હયે
 પુરખ શેહરકે તખતપર
 બીબી તુમહારે વાસ્તે
 તુમને વીદઅકે વકતમે
 ખાતીર તુમહારે વાસ્તે
 સંદુક લા હાઝીર કીએ
 શરફુન્નીસાકે હાથમે
 ધસમે જતન કરકર રખા
 ચાવીસે તાલા ખોલકર
 પસ આપમે હયેરાન હયે
 લેકીન અપસકે દીલ મને
 કયસા ચરીત સંદુકમે
 હર હાલ ટાલા ખોલકર
 ખોલો તુમી શરફુન્નીસા
 ઝરખફત આર કીઅખાબકે
 ખોલે ખુશી હો હો પ્યારમે
 રોશન મીયાં ગુલશીરમન
 હમે ચરીત શરફુન્નીસા
 હો સો રમાલ પસ ખોલકર
 શરફુન્નીસા મજલીશ મને
 સારા કબીલા ખેશને
 રોશન મીયાંકે કેદમે
 શરફુન્નીસાકે વાસ્તે
 હરથક સુખન કેદને લગી
 રોશન મીયાં ગુસ્સે હુમ
 માઝખજર અબધસકે તથ
 યા ઝાહેર કે માઝ ધસે
 યા કેદ મેં ધસકો કરે
 યા બાંધકર માઝ ધસે
 યા કહી મેં ગાડ ધસે
 ગુલશીરમન કેદને લગી
 ધસકો રખો અમ કેદમે
 રોશન મીયાં કેદને લગે
 ધસકો રખુ અબ કેદમે

સખ ચલાવો તુમ હુકમ,
 બેઠાહુ મેં કયા તુજકો ગમ.
 અબ ધુંડ લાયાહુ ચરીત,
 મુજ સાથ જો કીતી શરત.
 લીયા ચરીતકો ધુંડર,
 ઉસમે રખા હયે મુંડકર.
 સંદુક દી તખ જલ્લ વો,
 દખો તુમી ખુશ વકત હો.
 દખો શીતાબી સખ હજર,
 શરફુન્નીસા જુ ચકના ચુર.
 હયેરાન હયે ચે કયા સખખ;
 ચે ખાત મુજ લગતી અજબ.
 ગઠડી જો દખી ઝરઝરી,
 મજલીસકે બીતર ધસ ધડી.
 હો સો ચે ઉસ ઉપર રમાલ,
 કુછ દીલમે નાખુલ વખાલ.
 દાનોં ખુશી દીલમે કરે,
 ફીર કયા ખરાબીસે મરે.
 હબશીકા શર આયા નીકલ
 ઉસ વકતપર હોગઈ ખીજલ
 હબશીકા સર દખા નઝર,
 સખ આ પડે ભાગે કીધર.
 સખકો હુધ શરમીંગી,
 બસ હયે અબસ ચે ઝીંદગી
 બીબી ઉપર અય દોસતાં,
 સલકી હોવે ખાતીર નશાં.
 યા પેદમે ચીર શીતાબ,
 યા જુનકર સખકો કખાબ.
 યા ટાંગકર માઝ ધસે,
 ચે ખાત મેરે દીલ બસ.
 રોશન મીયાં અબ બસકરો,
 ઝીંદા તકલુમ મત કરો.
 ગુલશીરમન તુ સચ કહી,
 જખતક રહે ધસકો સો છ.

ઓર ઝહેરકીં ફેરં સલી
 તા અખ પીછે ફીર ના કરે
 ફેરે સલી આંખોં મને
 આંખો કે વો આઝારસે
 શરફુન્નીસાસે કયા ચરીત
 અય હાસ્તાં હખો તુમીં
 રોશન મીયાંકો ભેજપર
 હખો તુમીં અય હાસતાં
 શરફુન્નીસા કરકર ચરીત
 બેગમ હખીબા રોશન મીયાં
 રહેતે વહાં આધા બરસ
 રોશન મીકા છતે રહે
 પુરા હુવા જો આખો પુર
 રોશન મીયાં જખ મરગએ
 કહો અય બેહના સહેલ્યાં
 રોશન મીયાંકો ગમ દયા
 આખીર ઉન્હો કે ગમ મને
 બેગમ હખીબી રો ખડી
 કેહને લગી દુન્યા મને
 રોશન મીયાંકે ગમ મને
 બુજો તુમીં અય હાસ્તાં
 બેતા કહે હયે આઠ સૌ
 જો કાઠ પડેગા ઇસ કેતમ
 શઅખાનકી ચાંદ રાતકો
 સુન્યો તુમીં અય હાસ્તાં
 આખું જમાલુદીન તુ
 અહમદ નખીકે નામપર

આંખો મને ઇસકી અલી,
 અયસા ચે ફન મુજસે કલી.
 રોશન મીયાંને ઉસ ધડી,
 શરફુન્નીસા આખીર મરી.
 રોશન મીયાંસે યું કયા,
 ઉસકા નતીજા ચે દયા.
 હખશો કે સંગ કીતી મઝા,
 દુનયાકે હયે ચે કારોબાર.
 આખીરકોહોગાઠ શરમસાર,
 રહેતે હયે પુરખ શહેર,
 આધા બરસ દેવલ મહેર.
 જખતક કે થી ઉનકી ઉમર,
 આખીર ગએ જગસે ગુઝર.
 ગુલશીરમન રોને લગી,
 અફસોસ હયે ચે ઝીંઘી.
 ગુલશીરખન દીલકે લીતર,
 વોલી જહાંસે ગઠ ગુઝર.
 ખાઠ ઝમીપર પટકીયાં,
 કયુંકર છયું રોશન મીયાં.
 બેગમ હખીબાકો સફર,
 કીસકા નહી ઇસ જા મકર
 કીસ્સે મને અય હાસ્તાં,
 હરએકકી હો ખાતીરનશાં.
 કીસ્સેકે તમ પુરા કયા
 કર્યો મેરે હકમે હોઆ
 કીસ્સેકે તમ કરંદે તમામ
 ભેજો ફરકાં ઓર સલામ

તમામ શુદ.

જાહેર ખબર.

દુષ્કલોમા યાને હજરત ખીલાહકા	તમીન સારી	
મદે નખીકા	હાજી માગરોલીસા	મીરા સધયદઅલી
દુવાએ ગંજુ અરસ	યુસફસાનીકા	
ગુલનરે ગુલસન ગજલ સંગ્રહ	ગુલસને બેનજી	ખારે ખોસ્તા
ખારે ગુલસન	ગુલાબે ગુલસન	
મુસલમાની ખારમાસી	જમજમાની ખોપરીકા	જોગીના
દાસતાન અમીરહમઝનકા	હાતમ તાર્ધ	ચાર દરવેશ
જમતુનમહમદ હનીફ	ખીખી મરીયમ	નુરનામા
શાહેબેમન	સાદીનામા	વફાતનામા
મંજમુએ માતમ	શાહજાં ઝોર શાહપરી	
નજમુજયા	મુખોહકાશીતારા	મજમુએમદાયત
ખદરેચુની બેનજી	ઈબ્રસમા ચીત્રવાળી	ચોરવકાજનો
નાઝજી પદાણુ	લેલીમજનુ	ગુલનરે પંજેતન
સખાવતનામા	કસપુલ ખુલાસા	
છેલખટાઉ તે રાણી મોહીના	અંજામેસખાવત	ગુલનરેમાતમ
ધનાફતાનાબુતા માતમ	સદેવંત સાવલીંગા	
સાહેરમ	સાહેઝકુમ	મહમદહનીફનું જંગનામુ
મજમુયેમુનામત	સકરાતનામા	જવાજીર હીંદી
તરકી ખુસલાત	કાલીગોરીનો કીરસો	કીરસા સીપાઇબદા
કીરસા સોદાગર અચ્ચા	લાલ ગોહરનો કીરસો	
રોશનીયાં સોદાગર સમસુદદા	રીવાયત ફાતમા સુગરા	
સીકંદર ગુલકરચુ	કીરસો મોહમદ હનીફ અને સફેદદેવનો	
કીરસો ઈસાગોહર વ અંધુગુલાબકા	ખાગેઈરમયાને કીરસો	યુસુફખલીખા.

આ સિવાય ગજલો હુમરીઓ, હોરીઓ, યા ખ્યાલ, કીરસાઓ, વારતાઓ, નાટકો વિગેરે ખીજી ઘણી જાતની ચોપડીઓ, અમારે સાંચી મળશે. દેશાવરવાળાને પછસા પેહેલા મોકલવાથી માલ મોકલવામાં આવશે. ને નોટપેટ કાગળ લેવામાં આવશે નહીં. અને વે. પે. થી માલ મોકલવામાં આવશે તથા જવાબ મંગાવનારે રીપ્લાઈ કાર્ડ લખવું.

મલવાનુ ઠેકાણું.—શા. પ્રેમચંદ હઠીસંગ
પતાસાની પોળ—અમદાવાદ.

બુ. હીરાચંદ હઠીસંગ
ઠે. રીચીરોડ

